

செந்தமிழாகம சிவமுபம். கொக்குவில். யாழ்ப்பாளை. www.thennadu.org

வள்ளுவர் ஆண்டு 2052 கீழறை ஆண்டு கன்னி நல்லோரை பூர்ப்பாசித் திங்கள் 4ம் நாள் (20-09-2021) நிறையதி வெளியீடு +94 21 221 2739

நந்திக்கொழு சௌக்கொழு

சிவத்திரு.சி.தனபாலவிற்கு
70 ஆவது அகவை வாழ்த்து

நீந்தார் கடன் செய்யச் சிறந்த திதி நாள் பேரூடுக்க மறைமதி (மகாலயம்)

கிம்முறை புரட்டாசி 20 (அக் 6 2021) புதன்கிழிமை அன்று நோற்கப்படும்

மாஸிடப்பிறப்பின் சிறப்பு

உரசேநு மன்மது நான்குநா ராமியாம் யோபியேது
நிரசேர் படைத்வற்றி இயிர்க்குமிரா யங்கங்கே நின்றான்கோயில்
வரசேநு முக்குறுவு மயில்கள்மல் நடமா வன்போட
விரசேர்வாள் எதிர்தா மன்காந்தன் கையேற்று மிழலயாயே

என்ற திருஞானசம்பந்தர் கவாமி அவர்களின் பாடலின் படி, 1.19x10-7 நிகழ்தகவில் தான் மனிதராக பிறக்கிறோம். இந்த மனிதப் பிறப்பென்பது ஆறாவது அறிவாசிய பகுத்தில் வடன் கூடிய அருமையான இறைவனின் படைப் பாகும். இந்த ஆறாம் அறிவினை பயன்படுத்தி நிலையான இன்பம் (பேரின்பம்), நிலையில்லாத இன்பம் (சிற்றின்பம்) போன்றவற்றினை பிரித்திந்து பேரின்பப்பெருவாழ்வினை அடையும் வழியினை கடைபிடித்து இவ்வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து மீண்டும் பிறப்பில்லா பெருவாழ்வினை அடைவதே பிறவிப்பயனாகும்.

இதனையே வள்ளுவரும்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வாளுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

ஒருவர் இல்லறத்தில் வாழ்ந்துக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது அவரால் தெய்வீக நிலையை அடைய முடியுமா என்ற கேள்விக்கு வள்ளுவர் அழகாகப் பதிலளித்துள்ளார் இந்தக்குறளில். ஒருவர் இல்லற வாழ்க்கையில் வாழ்வதற்கான அடிப்படை நெறிகளை கடைப்பற்றி நெறி தவறாது வாழ்ந்தால், அதாவது தமிழ் வேதங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற அடிப்படையில் அறவழி நின்று பொருளீட்டி இன்பமாக வாழ்ந்து வீடுபெறுதல் என்ற வாழ்க்கை முறையினை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் அவர் வானுறையும் தெய்வத்துக்கு நிகராக வைக்கப்படுவர் என்பது பொருள்.

அவ்வாறு வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறைந்த வர்களுக்கு அவர்களின் திதியில் அல்லது பொதுத் திதியாகிய புரட்டாசி மறைமதியில் விரதமிருந்து படையலிட்டு மற்றவர்களுக்கும் தானம் மற்றும் உணவளித்து எங்கள் வாழ்வினை வளப்படுத்திக் கொள்வோம்.

மறைமதி (அமாவாசை) திதித்தில் தென் புதைநார் வழிபாடு மற்றும் வேறாடுக்கம் (மகாலய அமாவாசை)

வருடத்தில் சுறவத்திங்கள் மறைமதிப் பிறைநாள் (தெ அமாவாசை) மற்றும் கடகத்திங்கள் மறை

மதிப் பிறைநாள் (ஆடி அமாவாசை) முக்கியமான நாட்களாகும். இத்தினத்தில் விரதமிருந்து, நீர் நிலைகளில் அல்லது கிணற்றில் நீராடி இறந்த வர்களுக்கு வழிபாடு செய்வது சிறப்பானதாகும். அத்துடன் எள்ளுடன் தர்ப்பை புல் சேர்த்து, நீர் இறைத்து, பின்டம் வைக்கக்கூடியவர்கள் பின்டம் வைத்து வழிபாடு செய்யலாம். (அண்டத்தில் இருப்பது பின்டத்தில் இருக்கும் என்பார்கள்).

அத்துடன் ஆண்டுபிறைநாளாக அல்லது ஆண்டுத்திதியாக மற்றும் திங்கள் (மாத) பிறைநாளில் அல்லது திதியில் தென்புலத்தார் வழிபாடு செய்ய முடியாதவர்கள், பலவருடங்களாக செய்யாமல் விட்டவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பான செய்தி. கவலையைவிட்டு கன்னி நல்லோரை புரட்டாசி மாதம் வருகின்ற மறைமதிப் பிறைநாள் (புரட்டாசி அமாவாசை) தினத்தன்று இந்த வழிபாட்டினை செய்யலாம். முன்னர் குறிப்பிட்டது போல கதிரவனின் தென்புலப்பயணம் தாய்மைப்படுத்துவதற்கானது (ஓடுக்க காலம்), ஆகவே இந்த மறைமதிப் பிறைநாள் மேலும் சிறப்பு பெறுகிறது. அத்துடன் இந்தக் காலப்பகுதியில் எம்முன்னோர்கள் பூமிக்கு வந்து எமது வழிபாட்டினை மற்றும் படையலை ஏற்கின்றனர் என்றும் கருதப்படுகிறது. அதற்கும் மேலாக அவர்களுக்கு அருளாட்டும் வகையில் நாங்கள் வழிபாடுகள், சிவபூசை, சிவமங்கல நீராட்டு, சிவப்பெருவேள்வி, அடியாருக்கு அழுது, மற்றைய உயிரினங்களுக்கு உணவு, பசுவுக்கு உணவு, காக்கைக்கு உணவு படைத் தல் போன்றவற்றினை செய்து பலன்களை பெறலாம்.

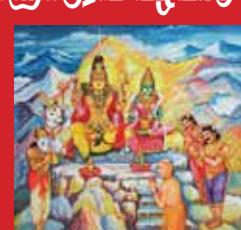
இந்நாளில் அனைவரும் விரதமிருந்து சிவனை வழிபாட்டு, எங்கள் முன்னோர்களையும் வணங்கி அவர்களின் அருளாசிகளைப் பெற்று வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வழிசமைப்போம். பெற்றோரின் அல்லது உறவினர்களின் திதி தெரியாதவர்களும் இந்நாளில் விரதமிருந்து பிதிர்க் குற்றங்களில் (பித்துரு தோஷம்) இருந்து விடுதலை பெறலாம்.

மேன்மைகாள் சைவந்தி விளங்கு உலகமெல்லாம்.

தென்னாடுதையை சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் கைவா போற்றி

கோவிட் தீருண்மிப் பூவுல் காலத்தில் சிவப்பேறு அடைந்தவற்களுக்கும் வழிபாடு

கோவிட் தீருண்மிப் பூவுல் மற்றும் பயணத்தை காலத்தில் இறந்தவற்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகள் செய்ய இயலாதவற்கள் வீட்டில் இருந்தே வழிபட்டு, இறந்த வர்களின் உயிருக்கு ஈடுபெற்ற நம் கொடுக்கும் செந்தமிழ் ஆகம திருமுறை வழிகளை தென்னாடு சிவமட்டம் வெளியிட்டிருக்கிறது. அத்துடன் அவர்களின் அடுத்த திதிநாள் வரைக்கும் ஒதுவேண்டிய மற்றும் வழிபாடு ஆற்ற வேண்டிய முறையைகளையும் இங்கே உள்ளடக்கி இருக்கிறோம்.

கோவிட் தீருண்மிப் பரவலினால் சிவப்பேறு அடைந்தவற்களுக்கு பேராடுக்கம் (மகாலய அமாவாசை) அன்று தென்புலத்தார் வழிபாடு

கோவிட் தீருண்மிப் பரவலினால் சிவப்பேறு அடைந்தவற்களுக்கு, அவர்களின் உயிர் சிவபூரம்பொருளின் பாதங்களில் நிலைபெறுவதற்கு அருளாசி வேண்டி பேராடுக்கம் (மகாலய அமாவாசை) மறைமதிப் பிறைநாள் 20 (அக் 6 2021) அன்று தென்னாடு ஜம்பூதநாதருக்கு சிறப்பு திருமுஞ்சனம் மற்றும் பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறும். அதனை தொடர்ந்து அவர்களின் பெயரில் முத்திபேற்று செந்தமிழ் அரசுகளை நடைபெறும். அத்துடன் அவர்களுக்கு முத்திப் பேறு வேண்டித் தெய்வத்திரு. நவரத்தினம் பரந்தாமன் குழுவினரின் திருமுறை விண்ணப்பம் இடம்பெறும்.

தென்னாடு தெய்வத்தமிழ் திங்கள் தெழுன் ஹ் ஆண்டு நிறைது ஒன்று

திருமூல நாயனாரால் சிவபூரம் என்று போற்றப்படும் இலங்கையின் வடபால் யாழ்ப்பாளனம் கொக்குவில் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் அருள்மிகு மனோன் மனி அம்பாள் உடனுறை ஜம்பூதநாதர் திருக்கோயில் மற்றும் செந்தமிழ் ஆகம சிவமட்டத்தின், முதல் தெய்வத்தமிழ்த் திங்கள் இதழ் இம்முறை பன்னிரெண்டா வது இதழாக வெளிவருகிறது. கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக கோவிட் தீருண்மிப் காலப்பகுதியிலிரும் இடைவிடாது இலவச இதழாக வெளிவருகிறது. ஒத்துழைப்பு வழங்கிய மற்றும் இவ்விதழினை வாசித்துப் பயன்பெற்ற அனைத்து சிவனடியார்களுக்கும் நன்றிகள்.

நிலங்கைத் தமிழரின் குறிகாட்டியாக விளங்குகின்ற நல்லைக்கந்தன் பெருந்திருவிழா

சிவக்திரு
யாழ்வன்
சிவவேதன்

யாழ்ப்பாணத்தின் சைவசமயப் பெருங்கோயில் என்று சிறப்புப்பெறுவது நல்லைக்கந்தன் ஆலயம். சைவத்தின் பெருங்கோயிலாக தில்லை திகழ்வது போல ஈழத்துச் சைவப் பெருங்கோயிலாக திகழ்ந்து வரும் கோயில் நல்லூர்க்கந்தன் கோயில் என்றால் அது சற்றும் மிகையாகாது. ஈழத்தின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்திலே நல்லை மூதூரிலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி சைவத்தையும் தமிழையும் காப்பவனே நல்லைக்கந்தன். யாழ்ப்பாண இராசசிய அரசர்களின் காலத்தில் இருந்து இன்று வரை சூழ்மண்ணோடு இரண்டிறக்கலந்து இருக்கின்றது இக்கோயில்.

சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். திருவிழா காலங்களில் மட்டுமல்லாமல் தினமும் மாலையில் முருகப் பெருமானை ஊஞ்சல் பாட்டுப்பாடி, அழகிய சிறு மஞ்சத்தில் ஏற்றி பள்ளியறையில் துயில்கொள்ளச் செய்வதும், மறு நாள் அதிகாலையில் திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடி, முருகனைத் துயிலெழுப்பி அதே சிறு மஞ்சத்தில் அழைத்து வந்து கருவறையில் அமர்த்துவதும் சிறப்பான மராகும்.

இங்கு, ஆவணி மறைமதி நாளின (அமாவாசையைத்) தீர்த்தமாகக் கொண்டு, இருப்பதைந்து நாட்களுக்கு திருவிழா சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது ஆடி மறைமதியின் ஆறாம் நாள் கொடி யேற்றத் திருவிழாவடன் வருடாந்தத் திருவிழா ஆரம்பமாகிறது. பெருந்திருவிழாக் காலங்களில் மெய்யடியார்கள் காவடியாட்டம், காவடி எடுத்தல், தீச்சடியெடுத்தல், அங்கவலம் வருதல், அடியழித்தல், முதலான வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றுவார்.

இக்காலத்தில் புராண படனம் செய்தல், சமயப் பிரசங்கம் செய்தல், திருமுறைகள் ஒதுதல், ஒதுவார்களை அழைப்பித்து ஒதுவித்தல் முதலான சமய நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் ஆன்மீக மேம்பாட்டிற்காக நடத்தப்படுகின்றன.

இத்தகு சீரும், பெருஞ்சிறப்பும், ஒல்காப் புகழும், பழம் பெருமையும், அரும்புதுமையும் வாய்ந்த நல்லைக்கந்தனின் வருடாந்த திருவிழா ஆவணி மாதத்தில் வழையாக நடைபெறும். திருவிழாக்காலம் ஆரம்பித்தாலே ஒட்டு மொத்த யாழ்ப்பாணமும் களை கட்டி விடும். சைவத்தின் அரும்பெரும் சிறப்பே அதன் வாழ்வியல் தான் என்பது மறுக்கப்பட முடியாத மறுக்க இயலாத விடயமாகும். ஊரெலாங்கூடி மகிழ்ச்சியில் களை கட்டி வீடி தோறும் இன்பம் பரவ, ஐயன் முருகனின் செம்மாந்த பெரும்புலமையை ஒட்டு மொத்த ஊரும் கொண்டாடித்தீர்க்கும். அவன் அருளுக்காகவும், அவனது அழைக்கக்கண்டு களிப்பதற்காகவும்

மட்டுமல்ல சைவம் சார்ந்து இயங்கும் கலைகளை கண்டு இரசிப்பதற்காகவும், இளையோர் படை திருஞம், இருப்பத்து ஜங்கு நாட்களைக்கொண்ட நல்லைக்கந்தன் திருவிழாவின் போது அத்தனை நாட்களும் நல்லூர் அமரவுகைம் போல காட்சியளிக்கும்.

தினம் தினம் வண்ண வண்ண உடைகளுடனும், கண்களைக் கொள்ள கொள்ளும் ஆபரணங்களுடனும் வாசம் வீசும் மலர் மாலைகளுடனும் நல்லைக்கந்தன் வீதியுலா வருவான். அதைப்பார்ப்பதற்காகவே ஒரு கூட்டம் திருஞம் நல்லூரைச் சுற்றியுள்ள மண்டபங்களில் திருமூறை ஒதல் மற்றும் சைவச்சொற்பொழிவுகள் போன்றன இடம்பெறும்.

இத்தகு விதமாக செழிப்புற்றுத் திருமூற் நல்லைத் திருவிழாவிற்கு பரவி வரும் தீர்ணம் பாதிப்பு விளைவித்தது. அடியவர்களின் மனங்களை கவலையடையச் செய்தது உண்மை தான். ஆனாலும் நல்லைக்கந்தன் இத்தகு இடர் நிலையிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அடியவர்களுடன் திருவிழாக்கண்டான் என்பதே பெருஞ்செய்தி. நாட்டின் இடர் நிலையை கருத்தில் கொண்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அடியவர்கள் புடை தூழ நல்லைக்கந்தன் வழமை போல் உலா வந்தான். உலகெங்கிலும் வாழுகின்ற அடியவர் நலனுக்காக நேரலை மற்றும் காணொளிகள் ஊடாக முருகவேளின் திருவிழாக்காட்சிகள் பகிரப்பட்டன. நல்லையைன நினைந்து, வீடுகளில் இருந்து, அடியார்கள் உள்பூர்வமாக வழிபாடு இயற்றினர். நல்லைத் திருவிழாவின் பெருந்திருவிழா என்று அழைக்கப்படும் தேர்த்திருவிழாவில் முருகன் சிறிய தேரில் வேவெராக உலா வந்தான். முருகன் திருமணம், பூங்காவனம் என்பனவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன. என்றென்றும் மக்களின் துயர் தீர்த்து அவர்களுடன் நல்லை நாயகன் வாழ்வான்.

அன்புவாருந் தழயவர்கள் வாழி வாழி!
அழகிய நல்லைச்சனங்கள் வாழி வாழி!
பொன்புரங் மஞ்ஞங்குக் குக்குடமும் வாழி!
புகழ் தெய்வக்குஞ்சியியும் குறுயின் வாழி!
துங்புதவிற் வீரவேல் வாழி வாழி!
சொல்லுமற்று மாயுதங்கள் வாழி வாழி!
நன்குதநும் நல்லைநகர்க் கந்தர் வாழி!
நாதாந்த வேவை எந்நாளும் வாழி!

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செந்தார் முருகன் கோயில் அறுபடை வீடுகளில் திருண்டாவது வீடாகச் சிறப்பு பெற்றுந்திருமும் முருகத்துலம்

தமிழ் இருக்கும் இடமெல்லாம் முருகன் இருப்பான் முருகன் இருக்கும் இடமெல்லாம் தமிழிருக்கும் அல்லது குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருப்பான் அவன் பொற்பாத அடியினிலே மகிழ்விருக்கும் என்பது பழம் பெரும் முதுமொழி. பண்டை தொட்டு தமிழர்களின் பழம் பெரும் வழிபாட்டு பொருளாக திகழ்ந்து வருபவன் முருகன். இத்தகு முருகனின் அறுபடை வீடுகளில் இரண்டாவது வீடாக சிறப்பு பெற்றுத்திகழ்வது தான் திருச்செந்தார். பண்டைய சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூட இக்கோயிலின் பெருமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்டி அமைந்துள்ள இக்கோயில் சென்னையில் இருந்து 600 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பித்தார்த்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கோயில், 2000-3000 ஆண்டுகள் வரை பழமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்டி அமைந்துள்ள இக்கோயில் சென்னையில் இருந்து 600 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பித்தார்த்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கோயில், 2000-3000 ஆண்டுகள் வரை பழமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்டி அமைந்துள்ள இக்கோயில் சென்னையில் இருந்து 600 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பித்தார்த்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கோயில், 2000-3000 ஆண்டுகள் வரை பழமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்டி அமைந்துள்ள இக்கோயில் சென்னையில் இருந்து 600 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பித்தார்த்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கோயில், 2000-3000 ஆண்டுகள் வரை பழமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்டி அமைந்துள்ள இக்கோயில் சென்னையில் இருந்து 600 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பித்தார்த்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கோயில், 2000-3000 ஆண்டுகள் வரை பழமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்டி அமைந்துள்ள இக்கோயில் சென்னையில் இருந்து 600 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பித்தார்த்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இக்கோயில், 2000-3000 ஆண்டுகள் வரை பழமையை பறை சாற்றிப்போகின்றன. திருச்சீரலையாய் என்பது இதன் பழமையான பெயர்.

தமிழ் நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், மன்னார் வளைக்குடாவை அண்ட

ஈசனைத் தேழிய தென்னாட்டுப் பயணம்

அரிவார் திருக்கோயில் - திருந்தூருத்தி [குக்காலம்]

சிவத்திரு
துமசீஸன்
ரோஜசிம்மன்

திருத்துருத்தி இறைவனை வழிபட்டால் முற்பிறவி அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவார் மற்றும் திருமணத் தடையை நீக்குவார்.

அமைவிடம்: (மயிலாடுதூறை மாவட்டம் - தமிழ்நாடு)

மயிலாடுதூறை - கும்பகோணம் சாலையில் மயிலாடுதூறையில் இருந்து 11 கி.மீ தொலைவிலும், கும்பகோணத்தில் இருந்து 24 கி.மீ தொலைவிலும் குத்தாலம் என்ற ஊரில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. திருவேள்விக்குடி, திருந்திரகொள்பாடி, திருமணஞ்சேரி ஆகிய பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்கள், இத்தலத்திற்கு அருகாமையில் உள்ளன.

திருத்தலச் சிறப்பு

இத்தல இறைவன் தான்தோன்றி இலிங்கமாக காட்சி தருகிறார். இறைவனே இங்கு திருமணம் நடத்தியதால், இத்தலத்தில் வந்து வழிபட்டால் எப்பேர்ப்பட்டது திருமண தடையும் நீங்கிவிடும். இத்தலத்தை வணங்கினால் காசியில் வழிபட்ட புன்னியம் கிடைக்கும். அக்கினி தேவர் தன் பழி தீர் சுவாமியை வழிபட்டது இத்தலத்திலே ஆகும். தல விருத்தின் அடியில் இறைவன் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளிய பாதுகை உள்ளது என்ற பெருமை இத்தலத்திற்கு உண்டு. சிவனின் தேவாரப்பாடல் பெற்ற 274 சிவாலயங்களில், இது 100வது தேவாரத்தலம் ஆகும். ஆயிரக்கணக்கான

சுந்தரர் பாழை பதிகங்கள்

மின்னுமா மேகங்கள் பொழிந்திலிந் தருவி வெழுப்பக் கரையாடுந் திரைகாணர்ந் தெற்றும் அன்னமாங் காவரி அகன்கரை உறைவார் அழியனை தொழுதெழும் அன்பாம் அழியார் சொன்னவா றறிவார் துருத்தியார் வேள்விக் குழுவார் அடிகளாச் செழியனேன் நாயேன் என்னைநான் மறக்குமா ஏற்பெரு மானை என்றும் படுமினி பூர்வகேடு தானை

முப்பதும் ஒல்லை மிறப்பதும்
ஒல்லை ஏற்புதில்லை
சேர்ப்பது காட்கத் தூரினு
மாக்சரிந் திக்கிள்லாற்
காப்பது வேள்விக் குழுதன்
துருத்தியாங் கோன்னாரைமேல்
ஆப்பது நாகம் அறந்தோமேல்
நாவிவர்க் காட்படோ மே.

திருத்தல வரலாறு

திருவாவடுதூறை தலத்தில் உமையம்மை பசு வடிவம் நீங்கப் பெற்று சுய உருவம் அடைந்ததும், சிவபெருமான் காட்சி அளித்தார். ஆனால் திருமணம் நடைபெறவில்லை. அம்மைக்கு இன்னொரு பணி காத்திருந்தது. அருகிலுள்ள குத்தாலத்தில் தவம் செய்து வந்த பரதமா முனிவருக்கு அவர் விரும்பியபடி, அம்மை, வேள்விக் குண்டத்தில் இறைவன் விருப்பப்படி, ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்தார். இறைவனை திருமணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு தினமும் காவிரிக்குச் சென்று நதியில் நடுவிலிருந்த மணல் மேட்டில் சிவலிங்கம் செய்து வழிபட்டு வந்தார். 8ம் நாள் இறைவன் அங்கு இலங்க வடிவில் தோன்றி, இலிங்கத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டு, அம்மையின் கரம் பற்றினார். அம்மை நாணம் கொண்டு, “சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள படி தாாம் தந்தையர், உற்றார் உறவினர் சூழ என்னைத் திருமணம் முடிக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். உன் விருப்பப்படியே நம் திருமணம் நடக்கும் என்று ஈசன் கூற, அம்மை முனிவரின் ஆச்சிரமம் அடைந்தார்.

சில காலம் கழித்து நந்தியை, பரத மாமுனிவரிடம் மணம் பேசி வர தூது அனுப்பி வைக்கிறார் சிவபெருமான். முனிவரும் சம்மதிக்க மணநாள் குறிக்கப்பட்டது. கைலாயத்திலிருந்து மணமகனாக, இடப வாகனத்தில் சிவபெருமான் வர, விநாயகர் முன்னே செல்ல, “உத்தாலம்” என்னும் மரமும் சிவபெருமானுக்கு நிழல் தந்து கொண்டே வந்தது. மணமகள் இருப்பிடமான குத்தாலம் வந்து பெற்றோர் சம்மதக்துடன் இறைவியாரை இறைவன் திருமணம் செய்து கொண்டார். சிவபெருமான் தான் இங்கு வந்து திருமணம் செய்ததற்கு அடையாளமாக தான் அணிந்து வந்த பாதுகைகளையும், கைலாயத்திலிருந்து தொடர்ந்து நிழல் தந்து வந்த உத்தால மரத்தையும் (ஒரு வகை ஆத்தி மரம்) விட்டு சென்றார். எனவே இத்தலம் உத்தாலவனம் என்று பெயர் பெற்று பின் மருவி “குத்தாலம்” என்றாயிற்று. தற்பொது குத்தாலம் என்று அறியப்படும் இத்தலம் தேவாரப் பதிகம் பாடப் பெற்ற காலத்தில் “துருத்தி” என்றும் வழங்கப்பட்டது. துருத்தி என்றால் ஆற்றின் இடையில் உள்ள தீவு என்று பொருள்படும். இறைவன் தாமே சொல்லிய விதியின்படி, தான் திருமணம் செய்து கொள்வதாக இறைவிக்கு வாக்களித்து அதன் படியே நடந்து கொண்டால், இறைவன் திருப்பெயர் சொன்ன வாரறிவார் என்றாயிற்று.

உருத்திரசன் என்ற சிவபத்தன் முத்தி பெற காசிக்கு சென்றான். இத்தலமும் காசிக்கு சமம் தான் என்பதை உணர்த்த சிவபெருமான், குண்டோதாரனை அழைத்து “நீ பாம்பு வடிவம் எடுத்து உருத்திரசன் காசிக்கு செல்ல விடாமல் தடுக்க உருத்திரசன் கருட மந்திரத்தை உச்சரிக்க பாம்பு மயங்கிக்கே விழுந்தது. பாம்ப காப்பாற சிவன் பாம்பாட்டி வடிவம் எடுத்தார். பாம்பாட்டியாக வந்திருப்பது சிவபெருமான் என்பதை அறிந்து அவன் வணங்க, “இத்தலத்தை

அப்பர் பாழை பதிகம்

பொருத்திய கூம்பை தன்னைப்

பொருத்திரளக் கருத வேற்பா

குருத்தியைப் பொழுதும் நெஞ்சள்

கைவைன ஏத்து மின்கள்

ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்தால்

கொருத்தியைச் சடையில் வைத்ததை

ஒருத்தியைக் கூடி னாகைத்

தொண்டனேன் கண்ட வாறே.

வழிபட்டால் காசியில் வழிபட்ட புண்ணியம் கிடைக்கும்,” என்று கூறினார்.

தன்னால் தீண்டப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் அழிந்தால், வருத்தமடைந்த அக்கினி தேவர் இங்கு வந்துதான் தன் குறையை போக்கி, அனைவருக்கும் பயனுள்ளவன் ஆனார். அக்கினி தன் பழி தீர் சுவாமியை வழிபட்டது. விக்கிரம சோழன் மனைவி கோமளையின் குட்ட நோய் தீர்த்தது. காளி, கதிரவன், காமன் மற்றும் காசிபர் முதலிய ஏழு முனிவர்கள் வழிபட்டது இத்தலத்தில் ஆகும். சுந்தரருக்கு சரும நோய் தீர்த்தது. சிவபத்தனின் காச நோயை போக்கியது போன்ற பல பெருமைகளை உடையது.

சுந்தரரும் இத்தலத்து இறைவன் மேல் பதிகம் பாடி இருக்கிறார். சங்கிலி நாச்சியாருக்கு திருவொற்றியூரில் செய்து கொடுத்த சத்தியத்தை மீறி அவளைப் பிரிந்து சென்றதால் இரண்டு கண்களையும் இழந்து உடல் நலிந்து திருத்துருத்தி வந்திருக்கிறார். காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு கண்ணில் பார்வையை மீண்டும் பெற்றாலும், நலிந்த உடலுடன் இத்தலத்திற்கு வந்து இங்குள் இறைவனை மனமுருகி வேண்டி, தன்னை மன்னித்தருளும்படி வேண்டினார். இறைவனும் ஆலயத்தின் வடபாதையில் உள்ள தாமரைக் குளத்தில் நீராடினால் உன் உடற்பினி தீர்ந்துவிடும் என்று அருளினார். சுந்தரரும் அவ்வாறே செய்ய, நீரிலிருந்து எழும்போது முன்னிலும் பளபளக்கும் திருமேனி எழிலுடன் திகழ்ந்தார்.

திருக்கோயில் அமைப்பு

கோயில் ஊருக்கு நடு நாயகமாக விளங்குகிறது. 5 நிலை இராசகோபுரம் மேற்கு நோக்கி உள்ளது. இரண்டு வீதிகள் கொண்டது. கோபுர வாயில் வழியாக உள்ளே நுழைந்தவுடன் கொடிமரம், பலிபீடம் உள்ளன. வலதுபுறம் தல மரமான உத்தால மரமும் அதை சுற்றி உள்ள பீடமும் உள்ளது. மூலவர் திருமூன் மேற்கு பார்த்த இறைவியின் திருமூன் உள்ளது. இவ்விரு கோயில்களும் தனித்தனியே வலம் வருமாறு தனித்தனி வீதிகளோடு அமைந்துள்ளன. இறைவியை மண்ந்து கொள்ள வந்த இறைவனுக்குத் துணையாக வந்த விநாயகர் “துணைவந்த விநாயகர்” என்ற பெயருடன் இறைவி திருமூன்னுக்கு செல்லும் வழியில் வெளி வீதியில் தென்மேற்கு மூலையில் தீர்க்கொடு அமைந்துள்ளன. இறைவியை மண்ந்து கொள்ள வந்த இறைவனுக்குத் துணையாக வந்த விநாயகர் “துணைவந்த விநாயகர்” என்ற பெயருடன் இறைவி திருமூன்னுக்கு செல்லும் வழியில் வெளி வீதியில் தென்மேற்கு மூலையில் தீர்க்கொடு அமைந்துள்ளன.

தென்னாடு

சிவத்திரு. சிவ செந்தமிழாதன்,
தலைவர் - சைவ மாணவர் சபை,
(பதிவு-HA/4/JA/343)

0715588737, aathan@thennadu.org

இது வரலாற்றுத் தடம்!

ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த நீண்ட பயணத்தின், முதல் தளத்தை “தென்னாடு திங்கள் தூதம்” அடைந்திருக்கிறது. ஓராண்டைக் கடந்து வந்திருக்கின்ற இந்த பயணம், தூய தமிழ் வழிபாட்டையும், தமிழ் முந்திரங்களின் உன்னத ஆற்றலையும், உலகம் முழுவதும் பரப்பும் வகையில் மின் இதழாகவும், தீவிவச அச்சு இதழாகவும். பன்னிரண்டு இதழை அடைந்து, தனக்கான அங்கீராத்தைப் பெற்றும் உள்ளது என்பதே தென்னாடு ஆசிரியர் தின்னண வழநூலைப்படும் விடயாகும்! இறைமொழியாகிய தமிழ் மொழி, கருவறைகளுக்கு வெளியே காலம் காலமாகத் தீட்டமிட்டு பூர்க்கணிக்கப்பட்டு வந்ததைக் கருதியும், எம் மொழியின் இறைத்துவத்தை. இளைய பின்னளைகளின் மனதில் விதைக்க வேண்டிய காலத்தின் பெரும் பணியைக்கருதியும் ‘தென்னாடு செந்தமிழாகம் சிவமடத்தின் தீவிவை’ இப்பத்திரிகைப் பணி ஆரம்பமானது! ஒவ்வாரு திங்களும் முழு நிறைமதி நாளில், தென்னாடு செந்தமிழாகம் சிவமடத்தில் வெளியீடு செய்யப்படும் இப் பத்திரிகை, நிகழ் உலகில் மேலான சைவத்தின் பெரும்புக்கூடும் எடுத்துச்சொல்லும் ஒரே ஒரு இலவச இதழ் என்பது இதன தனித்துவம்!

இளைய வெளியிலும், ஈழத்தில் பொது வெளியிலும் பகிரங்கப்படுத்தப்படும் இப்பத்திரிகை உங்கள் கைகளில் கிடைக்கிறது என்றால் அது, சங்கம் கண்ட எம் கடவுளர்களின் அருள் என்றே என்னிக்காள்க! பதிப்பத்துறையையும், வாசிப்பு ஆற்றலையும் நவீன விஞ்ஞான உலகம் பகுதியளவில் விழுங்கிவிட்டாலும் கூட, இளைய எழுத்துளர்களுக்கும் ‘ஒல்லை’ என்று மறுக்காது இப்ப கொடுத்து, இறையருளே வருவாய் என்று கருதி முன்னுட்க்கும் இப்பணி தடைகளைத் தாண்டி, எதிர்ப்புக்குரல்களுக்கு மேலாயும் எழுந்து நிற்கின்றது!

சீர் வளர்ச்சீர் ஆறுமுகநாவலர் ஆற்றிய அச்சுப்பணி மகுத்தானது! அவர் பின்னும், பல பெரியோர் அப்பணியை சீர்மிகவே செய்தனர்! ஆணாலும், அருந்தமிழைக் கலப்பினர், தனித்தமிழில் இயன்றவரை, இதழான்றை வெளியீடும் என்னம் எவரும் கொண்டார்களா என்று, எம்மிடம் குறிப்புகள் ஏதும் இல்லை!

“செய்யத்தக்க அல்ல செய்யக்கெடும் செய்யத்தக்க செய்யாமையானுங் கெடும்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு! கால ஓட்டத்தில் நாமும் ஓட்டி ஓடுவோம். என்ற வழுமைச் சிந்தனையோடு நாமும் பயணித்தால் எம் பழுமைகளை இழக்க நேரிடும்! செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் இருப்பதும் கேடு தரும்! அத்தகு கேடு அன்னத் தமிழிற்கு நேர்ந்திடக்கூடாது என்பதும், அதன் அருளாற்றும் துப்பமைத்துன்மையும் காலம் கடந்து பயணிக்க வேண்டும் என்று, தனித் தமிழ்க் கொள்கை நிலைநாட்டலும் செய்யத்தக்க செயல் என்றே கொள்க! சிவன் எங்கே உறைகிறான் என்ற கேள்விக்குத் திருஞானசம்பந்தர்,

“தமிழின் நீர்வை பேசித் தாளம், வீரனை பண்ணி நல்ல, முஹும் மொந்தை மல்கு பாடல் செய்கை நைப் பூவார்.”

என்று பதில் தருகிறார்! ஞானப்பால் அருந்திய ஞானக்குழந்தையின் இறைவாக்கல்லவா இது! எனவே, தமிழ் தூய்மையாய் எங்கு தலைங்கிறதோ அாவ்கே இறைவன் இருப்பான் என்றால், உங்கள் கைகளில் உள்ள தென்னாடு தீவங்கள் இதழிலும் இறைவன் விரும்பி உறைகிறான்! படியுங்கள், பரப்புங்கள், வழிபாடும் செய்யுங்கள்! தென்னாட்டின் பதிப்புப் பணியில் எதிர்வரும் நாட்களின் விதி மாற்றும் விரிசடையான் என்கிற நாலும் ஓவிய காட்சிகளுடன் கூடிய திருவாசக நாலும் அச்சேரி வரு இறையருந் கூடியுள்ளது. என்கின்ற கூடுதல் செய்தியையும் உங்களுக்கு அறிவிப்பதில் மகிழ்க்கிறோம்! பதிப்புப் பணியில் தென்னாடு ஓராண்டை எட்டியிருக்கிறது என்றால், சங்கத்தை காத்த எமது முன்னவர்களின் அருவ ஆற்றல் எம்மை வழிநடத்துகின்றது என்பதே உண்மை! “தமிழில் அரச்சுக்கை செய்வது மன அழுத்தத்தை தருகின்றது” என்று தமிழ் தெறியாத தமிழ் மறை அறியாத சிலர் வெளிப்படையாகவே சொல்லக்கூடிய இக்காலத்தில், தெய்வத்தமிழில் வழிபாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும், நம்மை உந்தும் ஆற்றலைக் கொடுப்பது நம் கடவுளரே என்பது உண்மை!

தமிழ் மறைகள் ஆகிய, திருமுறைகள் எம் எல்லார் வீடுகளிலும் ஒதும் நிலமை உருவாக வேண்டும். ஈழத்திலும், புலம்பையர் நாடுகளிலும் உள்ள திருக்கோயில்கள் தோறும், ஒதுவார்கள் முறைப்படி இறைபணிக்கு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்! ஆலயங்களை பெருப்பிப்பதும் அழகு சேர்த்துப்பதும் அரும்பணிதான்! அதேபோல் திருக்கோயில்களில் திருமுறை ஒதுவார்களை நியமிப்பதும் பெரும்பணி என்பதையும், அச்சுப்பணி போலவே, ஆதி அந்தம் இல்லா இறைவனை ஒதும் பணியும் இன்றியமையாதது என்பதையும் ஈழத்து மற்றும் புலம்பையர் கோயில்களின் அறங்காவலர்கள் அரிந்து செய்ர்படுத்த வேண்டிய காலக்கடமையை தென்னாடு சார்பில் முன்வைத்து அமைகிறோம்! ஓராண்டை அடைந்த எங்கள் திங்கள் இதழ் பல்லாண்டுகள் கடந்து பயணிக்க இறைவன் துணை நிற்க வேண்டும்! இன் தமிழ் உறவுகள் இணை நிற்க வேண்டும்!

பிறந்து மொழி பயின்ற பின்னள்ளாம் காதல்

சிறந்து நன் சேவாயே சேர்ந்தனன்-நிறந்தகமும்

மைங்கான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே

எங்கான்று தீர்ப்பது டெர்!

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடு

கன்னி நல்லோரை புரட்டாசித் திங்கள், 2021

சினிகப்பூரில் சௌவழும் தமிழூர் தலைமுதலைக்காங்கி செய்த காளராந்தர் அம்பலவாளர்

வையத்துன் வாழ்வாங்க வாழ்வன் வாஸ்வறையும் தெய்வத்துன் வைக்கப்படும்

சிங்கப்பூர் நாட்டில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கச் செய்தவர் திருவாளர். அம்பலவாளர் அவர்களுக்கு பக்கப்பலமாக விளங்கியவர் அவரது மனைவியான கண்மணி அம்மையாரும், அம்மையாரின் சகோதரி மாரான பேபியும், சிவமணியுமே ஆகும். ஒரு விபத்தால் அம்பலவாளர் அவர்களது கண்பார்வையானது பாதிப்படைந்தது. அத்தகைய நிலையிலையும் அவர் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பணியையும் சைவப்பணியையும் மேற்கொண்டு வந்தார்.

முதலியனவற்றை மாணவர்களிடத்தே நடாத்தி, திருமுறைகளைப் பரவலாக்கம் செய்யமுன்றார். அவரது அரும்பணிகளிற்கு பக்கப்பலமாக விளங்கியவர் அவரது மனைவியான கண்மணி அம்மையாரும், அம்மையாரின் சகோதரி மாரான பேபியும், சிவமணியுமே ஆகும். ஒரு விபத்தால் அம்பலவாளர் அவர்களது கண்பார்வையானது பாதிப்படைந்தது. அத்தகைய நிலையிலையும் அவர் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பணியையும் சைவப்பணியையும் மேற்கொண்டு வந்தார்.

சைவப்பணியும் திருமுறை மாநாடும் தடையின்றி சிறப்பாக நடைபெறுதற்கு, சைவத்திலும் தமிழிலும் மிகுந்த ஈடுபாடுடைய அடியார் காரணத்தில் இராஜ்சேகரன் ஒதுவாரின் துணை கொண்டு, 1980ம் ஆண்டு திருமுறை முற்றோதலை நிகழ்த்தினார். அதே ஆண்டு சிங்கப்பூர் வீரகாளி அம்மன் கோயிலில் நால்வர் குருசையை நிகழ்த்தினார். இவையே சிங்கை திருமுறை மாநாட்டிற்கு முன்னோடி நிகழ்வாக அமைந்தன.

1981ம் ஆண்டு முறை திருமுறை மாநாட்டின் நிகழ்த்து அம்பலவாளர், அக்கால கட்டத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த திருமுறைக் கலாநிதி இராஜ்சேகரன் ஒதுவாரின் துணை கொண்டு, 1980ம் ஆண்டு திருமுறை முற்றோதலை நிகழ்த்தினார். அதே ஆண்டு சிங்கப்பூரிற்கு வீரகாளி அம்மன் கோயிலில் நால்வர் குருசையை நிகழ்த்தினார். இத்திருப்பணிகள் தோய்வின்றி நிகழ்த்தற பொருட்டு அதற்கான வைப்பு நிதியையும் தொடங்கி வைத்தார்.

சிங்கப்பூரில் தமிழ்மக்களிடம் திருமுறைகளைப் பரப்புதலில், அம்பலவாளர் ஜீவா பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார். சிங்கப்பூர் கோயில்களில் ஒதுவார்களைப் பணிக்கு அமர்த்தி, ஜீவா பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார். அதேபோல் திருக்கோயில்களில் திருமுறை ஒதுவார்களைப் பண

கோவிட் தீநுண்மிப் பரவல் காலத்தில் சிவப்பேறு அடைந்தவர்களுக்கு ரூபாடு

உங்கள் பெற்றோர், உறவினர்களின் உயிர் உடலைவிட்டுத் தான் பிரிந்துள்ளது. அந்த உயிருக்கு என்றும் அழிவில்லை. அவர்களின் உயிரின் முத்திப்பேற்றுக்கும் மற்றும் அவ்வுலகில் அதாவது சிவபுரத்தில் அருள்வேண்டியும் பிள்ளைகள் மற்றும் உறவினர்களாகிய நீங்கள் செய்ய வீட்டில் இருந்தே செய்யவேண்டிய படிமுறைகளை நாங்கள் இங்கே தருகிறோம். அத்துடன் அவர்களின் உயிரின் நிலைபேற்றிக்கு தென்னாடு சிவமடத்தினராகிய நாங்களும் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை வேண்டி விண்ணப்பம் வைக்கிறோம்.

சிவபேறு அடைந்தவரின் பாத்தை வைத்து அவர்களுக்காக ஒரு செம்பில் தண்ணீரும் தப்ளு கற்புரூம் ஏற்றி கீழ்வரும் பாடலை ஒதுக்.

அங்கத்தை மன்னுக் காக்க யார்வத்தை யுனக்கே தந்து
யங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பாமா நின்றைச்
சங்காத்த மேனிச் செல்வா சாதாஹா ணாயே ஞுன்னை
எங்கற்றா யென்ற போதா விங்குற்றே வென்கன் பாயே

அதன் பின்ற வீட்டில் உள்ள அனைவரும் ஓன்றுகூடி திருவாசகத்தில் சிவபூராணம் ஒதி சிவப்பேறு அடைந்த உயிரினை நினைத்து மலரிட்டு வழிபாடு ஆற்றுக்.

நமச்சிவாய வாழ்க்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்வெந்தங்களின் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஒக்டாட்ட கருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஒகினின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன், அநேகன், கிரைவன் அஷவாழ்க (#TV01)

பின்ற திருவிளக்கு ஏற்றி சிவப்பேறு அடைந்த உயிரின் பொருட்டு திருவாசகத்தில் உத்தரகோசமங்கையில் அருளிய நீத்தல் விண்ணப்பம் பதிகத்தினை ஒதுக்.

கடையவனேயைக் கருணையி
நால்கலந்து ஒன்றேகாண்ட
விகடையவனே,விட்டுநேதி கண்டாய்
விற்க வோங்கையின்தோல்
உடையவனே,மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே!

சுடையவனே, தாங்குதேன் எம்பிரான்
என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளோ (#TV06)

**அங்குதன் சிவப்பேறு அடைந்த உயிரின் பொருட்டு திருவாசகத்தில் தில்லையில் (சிதம்பாத்தில்)
அருளிய யாத்திரையைப் பத்து பதிகத்தினையும் முழுமையாக ஒதுக்.**

பூஷூர் சென்னி மஸ்னன்,எம்
புயங்கப் பெருமான், சிறியோடை
ஒவாது உள்ளாம் கலந்து உணர்வாய்
உருக்கும், வெள்ளக் கருணையினால்,
'ஷ! ஷ!' என்னப் பட்டு, அப்பாய்
ஆப்ட்டர்! வந்து ஒருப்புமீன்
போவோம் காலம் வந்தது காண்
பொய்விட்டு, உடையான் கழல் புகவே. (#TV45)

(08ஆம் பக்கம் பார்க்க)

யாழ்ப்பாளாத்து தமிழரா இயை வல்லான் நாச்சிமார் கோயிலில் சௌகரியமில்லை சன்மூகவளின்வகை ஒந்தவார்

யாழ் வண்பண்ணை நாச்சிமார் கோயிலிடையைப் பிறப்பிடமாகவும் திருவாளர் திருவாட்டி நாகலிங்கம் கண்ணம்மா ஆகிய தம்புதியினருக்கு 07.01.1926 இல் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் பிறந்த ஊரான நாச்சிமார் கோயிலடி அன்றும் இன்றும் இயல், இசை, நாடகத் துறைகளில் மிகவும் மேன்மை பெற்று வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

அப்பேற்பட்ட மண்ணிலே பிறந்த சன்முகவினங்கத்திற்கும் இயல் இசை நாடகத்தின் மீது வற்றாத ஆர்வம் ஏற்பட்டதில் ஜயமில்லை. தனது இளமைக் கல்வியினை கில்னர் கல்லூரியில் பயின்றார். பள்ளிப் பருவத்தில் கல்வி கற்கும்போதே இசை மேல் கொண்ட பேரார்வத்தினால் இசையையும் கற்றுக் கொண்டார். இவரது இசை ஆர்வம் கல்லூரியில் பல நிகழ்வுகளில் ஆரம்பித்து மேடைக் கச்சேரி வரை வளர்ச்சி பெற்றது.

இளம் பருவத்திலேயே பல மேடைக் கச்சேரிகளை இவர் திறம்படவே செய்து தனது இசையறிவினை வளர்த்தார். சிறுவயதிலேயே பல பெரிய மேடைகளின் இசையினால் கவரப்பட்டார். குறிப்பாக இந்திய நாட்டின் இசை வளர்ச்சியிலும் இசை கலைஞர்கள் மேலும் தாளாத அபிமானம் கொண்டார். இவரது இந்த ஆர்வம் பிறகாலத்தில் அவரை பல இந்திய நாட்டு கலைஞர்களுடன் ஒன்று சேர

கர்நாடக ஒசையின் அழுத்தளக்துடன் தமிழ் ஒசையின் மீதும் வெர் நாட்டம் சென்றது. குறியாக நோராம் திருவாசகம் போன்ற வாழ்க்கைக்கு தேவையான பல குறிப்புகள் அடங்கிய தமிழ் வேதங்களின் மேல் போர்வம் கொண்டார். சைவத்தின் மேன்மைகளை இவற்றின் மூலம் அறிந்து கொண்டதன் பலன், இவரது தேடல் தேவாரப்பட்டிகங்கள் சைவத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய சிந்தனைகளிலும் அவற்றை திறம்பட செயலாற்றுவதிலும் தொடர்ந்தது. தேவாரப் பதிகங்களை சரியாக கற்றுக்கொள்ள ஆர்வம் கொண்ட சன்முகவின்கம் நல்லை ஆதினத்தில் முறைப்படி தேவாரப் பண்பதிகங்களை கற்றுத் தேர்ந்தார்.

இந்தியாவில் இருந்து சிறப்பு பணியாற்ற வருகை தந்திருந்த பணிகளை வேந்தர் பி.எஸ்.இராசசேகரம் மற்றும் தர்மபுரம் கவாமிநாதன் ஆகியோரிடம் தேவாரப்படி கங்களை கற்றுத் தேர்ந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து இவரது பணி கோயில்களில் ஆரம்பித்தது, இவரது இசைத் தொண்டினை மேலும் பரிணமிக்கச் செய்தது.

அதே சமயம் இவர் நாச்சிமார் கோயிலிடையில் இசை வளர்ச்சிக்கான பல பணிகளில் பங்காற்றத் தொடங்கினார். 'கந்தரவ் கான் சபா' என்ற இயல் இசை நாடகம் சார்ந்த சபாவில் அங்கம் வகித்து பல இசை வடிவங்களில் பாடி உள்ளார். அக்காலத்திலே நாடகத் துறை சார்ந்தும் இவர் பல பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். குறிப்பாக "கலைவாணர் நாடக சபா"விலே பல உள்நாட்டு நாடகக் கலைஞர்களுடன் தமது பங்களிப்பையும் செவ்வனே செய்து மகிழ்ந்தார்.

இக்காலத்தில் இவரது நோக்கு தேவாரப் பதிகங்களை பலரும் கேட்கும் படியும் பாடும்படியும் அதன் பலனை அடையும் வழிகளையும் பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதிலும் அதனை வழிகாட்டுவதிலும் நாட்டம் கொண்டது. அதன் பலனாக கோயில்களில் "கூட்டு பிரார்த்தனை" அமைப்பை உரவாக்கி அதன்மூலம் சிறியவர் முதல் முதியவர் வரை தேவாரப்படிகங்களை கற்றுக்கொடுக்கலானார்.

வைத்தது என்றால் அவரது இசை பத்தியும் ஆர்வமும் சொல்லிமாளாது.

ஆரம்ப காலத்தில் தனது இசையையும் முறைப்படி திரு. நடராசா ஜயாக்கண்ணு தேசிகர் என்பரிடம் கற்றுத் தேர்ந்தார். அத்துடன் யாழ்ப்பாண இசைப்பலவர் திரு. என். சன்முகரத்தினம் அவர்களிடம் கர்நாடக இசையையும் பண்ணிசையையும் கற்றுத் தேர்ந்தார். இலங்கை இந்திய வாளை மூலம் மூலம் பல கச்சேரிகளை தீண்டியோடு கொண்டது. அதன் பணி கோயில்களில் "கூட்டு பிரார்த்தனை" அமைப்பை உரவாக்கி அதன்மூலம் சிறியவர் முதல் முதியவர் வரை தேவாரப்படிகங்களை கற்றுக்கொடுக்கலானார்.

(06ஆம் பக்கம் பார்க்க)

யாழ்ப்பாணத்து தம்புரா இசை வல்லான்...

(05ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இதன் பலனாக கோயில்களில் வாரந்தோறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெள்ளி வார உற்சவம், திருவிழா காலங்களில் தேவாரப் பாடல்களை திறம்பதை அனைவரும் பாடி சுவாமியுடன் வலம் வரும் துழ்நிலை ஏற்படுத்தியது. பத்தர்களுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. கோளறுபதிகம், திருநீற்றுப்பதிகம், சிவபுராணம் போன்றவற்றை இடைவிடாது பாடும் பழக்கத்தினை கூட்டுப்பிரார்த்தனை மூலம் எல்லோரிடமும் அறிமுகப்படுத்தினார். சன்முகவிங்கம் தேவாரப்பதிகங்களை பாடும் நற்பணியை வாழ்த்திய பலர் அவரை தலைமை ஒதுவா மூர்த்தி என்று அவரது பணிக்கு மகுடம் வைத்தனர்.

வண்ணை அருள்மிகு குளங்கரை மருதடி காமாட்சி அம்மன் ஆலய தலைமை ஒதுவாராக தனது இறுதிக்காலம் வரை பணியாற்றினார் என்றால் மிகையாகாது. இவர் தேவாரப் பதிகங்களை ஜம்புராணம் ஒதும் போது இவரது குரல் ஓலி ஆலயம் எங்கும் ஓலிக்கும், பத்தர்கள் அனைவரையும் மெய்மறக்கச் செய்யும் குரலையும் இசை நூட்பமாக மெருகூட்டி பாடும் திறனும் அவரை பல ஆலயங்களில் சிறப்பு ஒதுவாராக அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

நாச்சிமார் கோயில் தவிர அரசடி விநாயகர் ஆலயம், முருகமுர்த்தி ஆலயம், சொர்ணவடலி பிள்ளையார் ஆலயம், கேசாவில் பிள்ளையார் கோயில், கலட்டி அம்மன் கோயில் என பல யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் தவிர பல ஏனைய ஊர்களில் உள்ள ஆலயங்களிலும் இவரது குரல் தேவாரப்பதிகங்களாக ஓலித்தது.

வண்ணை காமாட்சி அம்மன் ஆலயத்தின் திருப்பள்ளி எழுசு திருப்பாடலை செவ்வனே சீர் அமைத்து அதனை தினமும் அதிகாலை 4 மணிக்கு ஆலயம் சென்று பாடி வந்தார்.

அம்பாளிற்கே, பள்ளி எழுசு சியை தனது வாழ்நாள் பூராவும் பாடும் பேறு பெற்ற ஓர் அற்புத மனிதராக அவர் திகழ்ந்தார். இப்பேறு கிடைக்க அவரும் அவர்தம் பெற்றோரும் என்ன பாக்கியம் செய்தனரோ. இவரது பண்ணிசை கச்சேரிகளுக்கு பக்கபலமாக இருந்த மிக முக்கியமான இசை வல்லுநர்களின் பங்களிப்பை கூறாமல் இருந்து விட முடியாது. சிறந்த பக்கவாத்தியமே ஓர் இசையினை பூரணமடையச் செய்கின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

இவர் செய்த புண்ணியம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற கலைஞர்கள் நாச்சிமார் கோயிலடியிலேயே வாழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்களே இவருக்கு பக்கபலமாக இருந்துள்ளார்கள். குறிப்பாக ஆர்மோனியம் கலைஞர் சக்கரபாணியர் என்று அழைக்கப் படுகின்ற முத்துக்குமாரு (இலங்கையின் மூத்த இசையமைப் பாளர் கலா பூசனம் கோபாலகிருஷ்ணன் - கண்ணன் மாஸ்டர் அவர்களின் தந்தை), மிருதங்க மேதை திரு. அம்பலவாணர் (தற்போதுள்ள திரு, ஜெயராமன் வயலின் இசைக்கலைஞர், திரு. ரகுநாதன் மிருதங்கக் கலைஞர் அவர்களின் தந்தை), திரு. சர்வேஸ்வர சர்மா வயலின் இசைக்கலைஞர் இப்படி இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த பல கலைஞர்களை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

1956-ம் ஆண்டு கொக்குவிலைச் சேர்ந்த செல்வநாயகப் பத்தர் அவர்களின் புதல்வி விமலேஸ்வரியை கரம் பற்றி தனது இல்வாழ்வை ஆரம்பித்தார். இவரது கலை நூட்பம் சார்ந்த அறிவு இசை நாடகம் மட்டும் இன்றி பொற்தொழில் மேலும் நாட்டம் இருந்தது. அதை இவர் தமது குலத்தொழி ஸாகவும் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஓலியங்கள் வரைவதில் சன்முகவிங்கம் மிகவும் கைதேர்ந்தவராகவும் விளங்கினார்.

பல இசை கலைஞர்களின் உருவங்களை வரைவதில் நாட்டம் கொண்டார் அதே போல் ஆபரண வடிவமைப்புகள் இவருக்கு நிகர் இவரே பலரும் இவரது இவ்வாற்றலை மொச்சி அதனை பயன்படுத்தி பேறுபெற்றனர். மோதிரம், வளையல், பதக்கம், தோடு, தாலி இப்படி பல பல ஆபரணங்களிற்கு புதிய பல வடிவங்களை இவர் உருவாக்கினார் கோயில் விக்கிரகங்களிற்கும் ஆபரணங்கள் செய்யும் பல வையையும் அவர் பெற்றிருந்தார் இவரை சன்முகவிங்கப் பத்தர் என அன்பாக இத்துறை சார்ந்தோர் அழைக்கலாகினர்.

இல்லற வாழ்விலே இவரது இனிய பயணத்தின் நற்பேறாக

இந்து ஆண் பிள்ளைகளையும் ஒரு பெண் பிள்ளைகளையும் இறை ஆசியுடன் பெற்றார். “புலிக்கு பிறந்தது பூணையாகுமா” என்ற வாக்கியத்திற்கேற்ப அவரது பிள்ளைகள் இசைசார் துறையில் அன்றும் இன்றும் இறை குரு ஆசிகளுடன் சிறப்பாக உள்ளார்கள்.

பிள்ளைகளில் கலாபூசனம் ஞானகுருபரன் ஓவியக் கலைஞராகவும், குராகுருபரன் நாடக தொழில் நூட்ப கலைஞராகவும், தேவகுருபரன் மிருதங்கம் தபேலா கலைஞராகவும், உமாகுருபரன் கர்நாடக பாட்டு கலைஞராகவும், மகள் சாருமதி வீணைக் கலைஞராகவும், நாகராஜன் மிருதங்கக் கலைஞராக உள்ளனர். தாயார் விமலேஸ்வரியின் இசை ஆர்வத்தினால் தமது குடும்ப சூழ்நிலைகள் பல இக்கட்டான நிலைகளை சுந்தித்த வேலையிலும் மனம் தளராது தமது அயராத கடும் முயர்ச்சியினாலும் ஒத்துழைப்பினாலும் சன்முகவிங்க கத்தினையும் குழந்தைகளையும் மேல் நிலைக்கு கொண்டு வந்த பெருமை அந்த தாய்க்கு உரித்தான் பெருமை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது இந்த ஒதுவார் பணி தொடர்ந்து கொண்டு இருந்த காலத்தில், இந்தியாவில் இருந்து வருகை தரும் முக்கியமான கலைஞர்களுக்கு எல்லாம் தம்புரா என்ற சுருதி வாத்தியங்களை மீட்டுவதில் மிகவும் முக்கிய பங்கு வகித்தார். சங்கீத பூசனம் கே. ஆர். நடராஜா அவர்களிடம் தம்புராவை இசைக்கக் கற்றுக் கொண்டார். இவரது தம்புரா மீட்டும் பாங்கு பல இந்திய கலைஞர்களை கவர்ந்தது என்றால் உள்ளநாட்டு இசை கலைஞர்களை மட்டும் கவராதா என்ன? ஆம் பல பல இசை கலைஞர்களுக்கு இவர் தம்புரா மீட்டி தலைமை வித்தகராக காட்சியிலித்தார்.

இவரது பணிவு, தன்னடக்கம், தனக்கு இத்தனை கலைகள் தெரிந்தும் கர்வமில்லாத சாதாரண நிலை, “எல்லாம் எப்பொழுதோ முடிந்த காரியம்” எனும் யோகர் சுவாமிகள் வாக்கும், “ஓம் சக்தி” என்று தனது தாயை என்னேரமும் அழைப்பதையும் இடைவிடாது கூறுகிறது. சங்கீத பூசனம் கே. ஆர். நடராஜா அவர்களிடம் தம்புராவை இசைக்கக் கற்றுக் கொண்டார். இவரது தம்புரா மீட்டும் பாங்கு பல இந்திய கலைஞர்களை மட்டும் கவராதா என்ன? ஆம் பல பல இசை கலைஞர்களுக்கு இவர் தம்புரா மீட்டி தலைமை வித்தகராக காட்சியிலித்தார்.

நாட்டுக் குழப்பங்கள் காரணத்தினால் தமது கனவுகளை நினைவாக்கி இந்தியா வந்தார் சன்முகவிங்கம். அங்கு தனது இளைய புதல்வனுடன் இனிதே இறை வழிபாட்டுடன் காலம் கழித்தார். பல தேவாரப் பாடல்கள் பெற்ற திருத்தல யாத்திரைகளை மேற்கொண்டு, அங்கு இறைவனை நேரிலே பார்த்தது போல் மனம் நெகிழ்ந்து தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடினார். ஆனந்தத்தில் திகழ்ந்தார்.

சீர்காழி, சிதம்பரம், திருவாரூர், திருவண்ணாமலை, தஞ்சைப்பெரிய கோயில், மதுரை மீனாட்சி கோயில், காஞ்சி காமாட்சி உட்பட பல தமிழ்நாட்டு திருத்தலங்களை நேரில் சென்று தரிசித்தார். அவரது மனம் பேரான்தம் அடைந்தது. திருவான்மியூர் மருந்தீசுவரன் முன் தினமும் பாடி தொழுதார்.

1999-ம் வருடம் இறைவன் சன்முகவிங்கத்தினை தன் அடிகளின் கீழ் அமர தின்னம் கொண்டானோ என்னவோ திடீரென ஏற்பட்ட நோயினால் அவர் உயிர் இறையடி கலந்தது. இறக்கும் போது அவரது இளைய மகனின் மடிகளில் தனக்கு விழுதி பூச வேண்டும் என்று சைகை செய்ய அதை உணர்ந்த அவரும், நெற்றியில் விழுதியை அணிந்து வாயிலும் போட்டார். அவ்வளவு தான் அவர் கண்களை மூடி 13-04-1999 அன்று சிவபுரம் ஏகினார். இறைவனைக் கண்டார். இவ்வுலகை விட்டு இறையுலகை அடைந்தார்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு என்று அவர் எத்தனை முறை பாடித் தொழுதே இருப்பார், அந்த திருவாலவாயானை. இறைவனே அவரது அனைத்து ஆசைகளையும் நிறைவேற்றி ஆசி வழங்கிவிட்டார். இன்று அவரது இப்பணியை தொடர்ச்சியாக அவரது பிள்ளைகள், பேரபிள்ளைகள் என அனைவரும் இசையுடன் இறைவனைக் கண்டார். இவ்வுலகை விட்டு இறையுலகை அடைந்தார்

இந்தியாவில் இருந்து வருகை

ஈழத்து சித்தர்கள்: சித்தர் பெரியானங்குட்டி சுவாமிகள்

கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் இருக்கும் பெரியானைக் குட்டிச் சவாமிகளுடைய சமாதிக்குச் சென்ற போது வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாத ஆன்நதமான அமைதியை அனுபவிக்க முடிந்தது. மகான்கள் பூத உடலோடு வாழுங் காலங்களில் அவர்களது திருச்சூழகம் எவ்வாறு ஆத்மீக அலையால் சூழப்பட்டிருக்குமோ அவ்விதமே அவர்கள் சமாதிகளிலும் ஆத்மீக அலை ஒன்று குழந்திருப்பதைச் சாதகர்கள் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

கண்டியில் பெரியானைக் குட்டி சுவாமிகள்

பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் முற்பகுதி யில் கண்டியில் வாழ்ந்து வந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. கண்டியில் சுவாமிகளைத் தரிசித்து உரையாடிய பெருமக்கள் சிலர் தாம் சுவாமிகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளதாகக் கூறியுள்ளார்கள். பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் நவநாத சித்தருடன், மீண்டும் இலங்கைக்கு வருமுன்பே இளம் வயதில் கண்டியில் வாழ்ந்ததாகச் சுவாமிகள் கிடைக்கின்றன. இளம் வயதில் சுவாமிகள் கண்டியில் வாழ்ந்து, இந்தியா சென்று பின்பு நவநாத சித்தருடன் வந்திருக்கிறார்கள்.

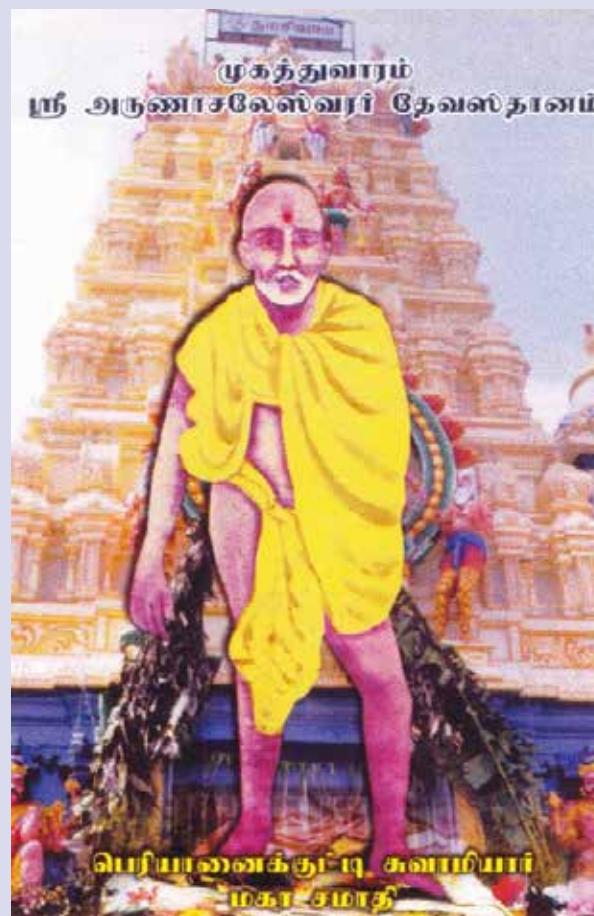
இவர் சிறு பையனாகக் கண்டிக் கடலைத்தியிலே சுற்றித் திரிந்தார். கண்டித் தெப்பக்குளத்திற்குப் பக்கத்திலே ஒரு சலவைத் தொழிலாளி வசித்து வந்தார். அவர் ஒருநாள் இந்தப் பையனைத் தமது வீட்டிற்கு வருமாறு அழைத்தார். பையனுடைய நல்ல குணங்களை அறிந்த அத்தொழிலாளி தனது சொந்தப்பிள்ளையைப் போலவே அன்பு செய்து வளர்த்து வந்தார். பையனும் வளர்ப்புத் தந்தைக்கு வேண்டிய உதவிகளைத் தாமாகவே உணர்ந்து செய்து வந்தார். மூட்டைகளைச் சுமந்து கொண்டு குளத்திற்குச் செல்லுதல், துணிகளைப் பால்போல் நிறமாகும் வண்ணம் துவைத்தல், தோய்த்த அழுக்குத்துணி துணிகளைக் காயவிடுதல், காய்ந்த துணிகளை மாராப்பாய்க் கட்டி வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்லுதல் போன்ற தொழில்கள் அத்தனையையும் மகிழ்வுடன் செய்தார். ஓய்வு நேரங்களில் ஓடி ஆடி விளையாடவும் தவறவில்லை. சிறு வயதிலே உடைகளின் அழுக்கைப் போக்குவதில் வல்லவனான சிறுவன், பெரிய ஆளைக்குட்டி சுவாமிகள் ஆனதும் எத்தனையோ உயிரகளின் மன அழுக்கைப் போக்கி உள்ளார். மும்மல அழுக்கை நீக்கி எத்தனையோ சீட்ர்களை ஆட்டுக்கொண்டார்கள்.

ஆனைக்குட்டி என்பது வளர்ப்புத் தந்தையார் வைத்த பெயராகும். பாரங்கள் நிறைந்த அழுக்குத் துணி மூட்டைகளை இலகுவில் தூக்கிச் சமந்து செல்வதால், செல்லமாக இப்பெயரைச் சூட்டினாரோ தெரியவில்லை. ஒருமுறை “அம்மா, அம்மா, பாம்பு, பாம்பு” என்று சத்தமிட்டான் சிறுவன். இச்சத்தத்தைக் கேட்ட வளர்ப்புத் தாயார் ஓடோடியும் வந்தார். “எங்கேடா மகனே பாம்பு?” என்றார்கள். ஆனால் ஆனைக்குட்டி யோ கெக்காளம் கொட்டிச் சிரிக்கலானான். இந்தப் பரிசுசிப்பு தாய்க்கு மிகுந்த கோபத்தை உண்டாக்கியது. இரண்டாம் முறையும் அப்படியே பலத்த சத்தமிட்டு அழைத்தான். வீட்டிலிருந்த சில ஆண்கள் மாத்திரம் ஓடிச் சென்று பாம்பு எங்கே என்று விசாரித்தனர். அவர்களையும் ஆனைக்குட்டி பரிசுசித்து அனுப்பினான்.

முன்றாந் தடவையும் உரக்கக்கூவி அழைத்தான். ஒருவரும் ஏன் என்று கேட்கவில்லை. சில மணித்தியாலங்கள் சென்றன. கொல்லைப்பக்கம் சென்ற ஆணைக்குட்டியைக் காணவில்லையே என்று தேடிச் சென்றனர். அங்கே ஆணையைக் காணாமல் திகைத்தனர். ஆனால் அவர் மலங்கழித்த இடத்தில் தங்கக் குவியலாய் இருப்பதைக் கண்டனர். தங்கத்தை எடுத்து பாதுகாப்பாக வைத்து விட்டு, குடும்பம் முழுவதுமே ஆணைக்குட்டியைத் தேடுதலில் ஈடுபட்டது, கண்டி வீதியெல்லாம் தேடினர். கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஈற்றில், கண்டி அருள்மிகு கதிரேசன் கோயில் படியில் படுத்திருக்கக் கண்டனர். அவரை வீட்டுக்குத் திரும்பி வருமாறு பல படியாகக் கெஞ்சி அழைத்தனர். அவரோ, நீங்கள் யாரோ, நான் யாரோ, என்ற எண்ணம் உடையவர் போல மௌனமாய் இருந்துவிட்டார். இந்தப் புதினன்தைக் கண்ணுற்ற கோயில் குருக்கள், சலவைத் தொழிலாளரைப் பார்த்து, இந்தப் பையனுக்கு மூளைக்கோளாறு ஏற்பட்டுள்ளது போல் தெரிகிறது. ஆகவே அவரைத் தொந்தரவு செய்யாமல் வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போகும்படி கட்டளையிட்டார். வந்தவர்களும் அவரைவிட்டு நீங்கி, வீடு சென்றனர். கதிரேசப் பெருமானே குருக்கள் நாவினின்று இவ்வார்த்தைகளைக் கூறியுள்ளார். இப்படிக் கூறியிருக்காவிட்டால் அவர்கள் அவ்விடத்தை விடுகிறேன் சென்றிருக்கவேப்பா... ராக்கள்.

வட்டார சென்றிருக்கனவை மாட்டாரகள்.

ஆண்டவன் ஆணைக்குட்டியைப் பலப்பல சாதனைகளில் ஈடுபடுத்தி உள்ளுணர்வை உயரச் செய்து கொண்டிருந்தான். ஆணைக்குட்டி தினமும் கடைவீதிக்குச் சென்று, எச்சில் இலைகளைப் பொறுக்கி, அவற்றிலுள்ள மதி உணவுகளைச் சாப்பிட்டுவிட்டு கோயில் படிக்கே திரும்பி வந்துவிடுவார். உலக மக்கள் தம்மை நெருங்காதவாறு மகான்கள் தம்மை மறைத்தே வாழ்ந்து வந்தனர். எச்சில் இலையோடு தினமும் உட்கார்ந்து இருக்கும் ஒருவரை யார்தான் அண்டுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவரோடு பேச்கக் கொடுத்தாலே தமக்குக் கொரவம் இல்லை என்று நினைக்கலாமல்லவா?

இச்சந்தரப்பத்திலே சீவன் முத்தர்களைப் பற்றிச் சொல்லயத்திலேவரும் செய்யுள்ளனருநினைவுகாரத்தக்கதாகும்.

காமமாதிகள் வந்தாலும் கணத்திற்போம் மனதிற்பற்றார் தாய்மரைவைத் தண்ணிற்போல் சுகத்தொடுங் கழவாழ்வார் பாயற்றங்க காண்பியபார் பண்டிதத் திறமைகாட்டார் ஊமருமாவார் உள்ளத்துவகையாம் சீவன் முத்து.

நான் என்ற அகந்தை அற்றுப் போகவும், ஆண்டவன் படைப்பில் எவ்வித உயர்வு தாழ்வும் கருதக்கூடாது என்பதைச் சாதனைப்படுத்தவுமே மகான்கள் இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டு நடிப்பார்கள். அந்தணராகப் பிறந்த இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் அதிகாலையில் எழுந்து சென்று புலையர் சேரியைக் கூட்டி மெழுகி வைத்துவிட்டு விடியுமுன் வீடு கிருஷ்விலிலுவாராம்.

தழும்பவருமாராட்.
பெரியானை கண்டியில் இருக்கும்வரை தம்மை
மற்றையோருக்குக் காட்டிக் கொள்ளாது வாழ்ந்தாலும்
கண்டியைவிட்டுப் புறப்படும்போது உயர்ந்த நிலையிலேயே
சென்றுள்ளார். மகான்கள் பிறந்த இடத்திலோ அன்ற
வளர்ந்த இடத்திலோ சந்நியாசி ஆவது இல்லை. காரணம்
அந்த இடத்து மக்கள் அவர்களை அவர்களாது பூர்வ ஆச்சிரமம்
கொண்டே தான் மதிப்பர். அவர்களது வளர்க்கியையும்
உள்ளுணர்வையும் கத்தியையும் உணர்ந்து கொள்வதில்லை
கள்வன் ஒருவன் சந்நியாசியாகிவிட்டால் எவ்வளவு உயர்ந்த
நிலையில் இருந்தாலும் கள்வன் என்ற பெயரை

கள்.

அந்தியாவில் சிதுதுக்கள்
 ஆணைக்குட்டி சுவாமிகள் இந்தியா சென்று சேர்ந்தார் சாதாரண ஆணைக்குட்டியல்ல. சீவன் முத்தி நிலையதைந்த ஆணைக்குட்டி ஆவார். நவநாதசித்தரும் ஆணைக்குட்டி சுவாமிகளும் ஒருமுறை பல சாதுக்களோடு ஒரு புகையிரத நிலையத்தில் புகையிரதம் ஏறினர். இதைக் கண்ணுற்ற புகையிரத நிலைய அதிபர் ஆணைக்குட்டியையும், நவநாதசித்தரையும் தவிர மற்றைய சாதுக்களையெல்லாம் இறங்குமாறு கட்டளையிட்டார். மற்றைய சாதுக்களோடு வெர்களும் இறங்கினர்.

சுவாமிகள் இருவரும் செல்லாம் எனப் புகையிரதை நிலைய அதிபர் கூறினார். எமது சுகோதாரங்களுக்கு இடம் இல்லையென்றால் நாமும் போகவில்லை என்று சாதுக்கள் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து நடத்து போய் பக்கத்திலுள்ள ஒரு காட்டில் தங்கினர். காட்டில் நெருப்பு மூட்டி சுற்றிவர இருந்து குளிர் காய்ந்தனர்.

புகையிரத இயந்திரம் வேலை செய்து கொண்டே நிற்கிறது. ஆனால் நகர மறுத்து விட்டது. சாரதி தன்னாலான மட்டும் முயன்றார். ஓடாமல் நிற்பதற்குரிய காரணத்தை அவரால் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. பெரிய பெரிய பொறியியலாளர் எல்லாம் வந்து பார்த்து முயன்றனர். எதுவும் கைகூடவில்லை. இயந்திரத்தில் எவ்வித கோளாறும் இல்லை. அப்படியானால் ஏன் ஓட மறுக்கிறது என்ற பிரச்சினையில் ஆழ்ந்தனர். ஏறிய சாதுக்களை இறக்கிவிட்டதுதான் காரணமாய் இருக்கலாம் என்டு பிரபாணி ஒருவர் சுற்றினார். மகூபரிசு விலையும் அதிகமாக

அதனை அரைகுறையாக ஏற்றுக் கொண்டார். அந்தக் காலத்தில் பெரிய பொறியியலாளர் ஒரு வெள்ளையர். அவரும் இன்னும் சில உயர்தர உத்தியோகத்தரும் சேர்ந்து சாதுக்களைத் தேடிப் புறப்பட்டனர். சாதுக்களைக் காட்டி லே கண்டனர். வீழ்ந்து வணங்கி தமது பிழைகளைப் பொறுக்கு மாறு வேண்டிப் புகையிரத்தை ஓடச் செய்வதற்கு அருள்புரியுமாறு கேட்டு நின்றனர். “கவாயிகள் எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அதை நாங்கள் தவறாமல் நிறைவேற்றி வைப்போம்” என இரந்து கேட்டனர்.

“நாங்கள் பரதேசிகள், உழைப்புப் பிழைப்பு அற்றவர்கள். எங்களிடம் எப்பொழுதுமே பணம் இருக்காது. உங்களைப் போன்ற இல்லறத்தார்கள் தான் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையுந் தந்து காப்பாற்ற வேண்டும். ‘துறந்தார்க்குந் தவவாதவர்க்கும் றறந்தார்க்கும் கிள்வாழ்வான் என்பான் துறை’ என்றுதானே வள்ளுவர் கூறியிருக்கின்றார். ஆகையால் எங்களைப் போன்ற சாதுக்களிடம் இருந்து எப்பொழுதேனும் இரெயில் கட்டணம் அறவிடக்கூடாது. இதற்குச் சம்மதமானால், இதனை எழுதிக் கையொப்பம் இட்டுத் தாருங்கள். அதன் பின்பு புகையிரதம் ஒடுவதற்கு வழி பார்ப்போம்” என்று கூறினார்கள்.

இது அந்த வெள்ளைக்காரருக்குப் பெரிய வியப்பாக இருந்தது. தாமே சுவாமிகள் கூறியவாறு எழுதிக் கையொப்பமிட்டுச் சுவாமிகளிடம் கொடுத்தார்கள். சுவாமிகள் மகிழ்வோடு பெற்றுக் கொண்டார்கள். சுவாமிகள் அந்த வெள்ளைக்காரரிடமிருந்தே ஒரு சிகிரெற்றை வாங்கிப் பற்றவைத்தார். புகையை இழுத்து வெளியே ஊதினார். என்ன ஆச்சரியம்! 4, 5 மனிதத்தியாலங்களாக அசையாது நின்ற புகையிரதம் தானாகவே நகரத் தொடங்கியது. இத்தகைய அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய மகான்களை யார் நினைக்கின்றார்கள்?

கொழும்பு மாநகரில் ஆனைக்குட்டி சுவாமிகள்

கொழும்புக் கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்துக்கும் மருதானைப் புகையிரத நிலையத்திற்கும் இடையில் கப்பித்தாவத்தை என்றொரு இடம் உள்ளது. அந்த இடத்தில் இன்றும் ஒரு கோயில் இருப்பதையாரும் அவதானிக்கலாம். அங்கே ஈனமுத்து என்றொருவர் வசித்து வந்தார். அந்தக் காலத்தில் றிக்சோ இழுக்கும் கூட்டத்தினருக்கு இந்த ஈனமுத்து தலைவர். றிக்சோ இழுப்பவர்கள் நாளாந்தம் தமது உழைப்பிற்கேற்ப ஈனமுத்துவுக்குக் கமிஷன் கொடுப்பார்கள். அதைக் கொண்டே அவர் வாழ்க்கை நடைபெற்றது. கமிஷனில் அரைவாசிக்கு மேல் தனது கள்ளுச் சாராயத்திற்காகச் செலவு செய்வார். தினமும் எந்த நேரமும் குடிபோதையில் மூழ்கி இருப்பவர்களைத் ‘தினவெறியர்’ என்று அழைப்பார்கள். இந்த ஈனமுத்துவும் அத்தகையவரில் ஒருவரே, ஆணால் இந்தக் குடிகாரனுக்குச் சாதுக்கள் சாமிகள் என்றால் ஒரு தனிமதிப்பு. சாதுக்களிடம் பத்தி செலுத்துவதும் அவர் செய்த பூர்வ புண்ணியம் போவும்.

இத்தகைய ஈனமுத்துவிடம் தான் பெரிய ஆணைக்குட்டி சுவாமிகள் பல இடங்களிலும் சுற்றித் திரிந்துவிட்டுக் கடைசியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். சுவாமிகள் ஒரு சீவன் முத்தர், விருப்பு வெறுப்பற்றவர். ஈனமுத்து தான் உண்பதையும் தான் குடிப்பதையும் சுவாமிகளுக்குக் கொடுப்பார். கொடுப்பது எதுவானாலும் அதனை சுவாமிகள் வாங்கி உண்டு விடுவார். சுவாமிகளைத் தரிசிக்க வருபவர்கள் எத்தனை பேரானாலும் கடன் வாங்கியும் அத்தனை பேரையும் ஈனமுக்கு உடச்சரிப்பார்.

எறும்பூரக் கல்லூலம் குழியும் என்பது பழமொழி. தினமும் சுவாமிகளுடைய தரிசனைக்காக வரும் ஏழைகளின் தொகை கூடிக்கொண்டே வந்தது. அதனால் ஈனமுத்துவின் பணச் சேமிப்பும் காலியானது. ஈனமுத்துவின் சொந்தச் செலவிற்கே தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. இளையான்குடிமாற நாயனாரின் பத்தியை சிவபெருமான் துலக்கியது போல ஈனமுத்தரை ஆணைக்குட்டி சுவாமிகள் துலக்கியிருக்கலாம். கைப்பொருள் இல்லாத காலத்திலும் இளையான்குடிமாற நாயனார் அடியார்களை அன்போடு உபசரிப்பார் என்பதை உலகுக்குக் காட்டவே சிவபெருமான் குபேரனாக வாழ்ந்த மாறனாரை கோவணான்டியாக்கினார். வீட்டில் ஒரு பொருளும் இல்லாத நேரத்திலே அதுவும் நடுச்சாமத்தில் மழை சோனாவாரியாகப் பெய்யும் சமயத்தில் சிவபெருமானே சிவனாடியாராக வந்து மாறனாரிடம் பசியாற்றுமாறு கேட்டார். மாறனார் கொடுத்துப் பழகியவர் அல்லவா? வயலில் விதைத்த நெல்மணிகளை வாரிவந்து வறுத்துக் குற்றி அன்னமிட்டுச் சிவபிரானாகிய அடியாரையே திகைக்க வைத்துவிட்டார். இத்தகையதொரு நிலைதான் ஈனமுக்காவத்கும் ஏற்பாடு கூடும்.

கிருஷ்ணம் பலம்

ஈக்கம் : ஈத்மசோதி முத்தையா சுவாமிகள்
தொகுப்பு : சிவத்திரு.வழவேலு கங்காளன்

கோவிட் தீருண்மீப் பரவல் காலத்தில் சிவப்பேறு அடைந்தவர்களுக்கு வழியாடு...

சௌல்வர், சுவபூதத்தன் உள்ளார் சிவனிதிக்கீழ் பல்லோரும் ஏத்தம் பண்ணது. 69

(05ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அந்தின்ஸர் சிவப்பேறு அடைந்த உங்கள் யெற்றோர் அல்லது உறவினரின் உயிர் மறுபிறவி ஒன்றில் மீண்டும் மாஸாமல் சிவப்பரம் பொருளின் பாதங்களில் நிலையை வேண்டும் திருவாசகத்தில் திருப்பொருந்துறையில் அருளிய வாழாம் பத்தினை ஒதுக்காடு, விண்ணாய்ப் பாந்த எம் பானே! பற்றுநான் மற்றுவேலன் கண்டாய் சீராடு பொலிவாய், சிவபூதத்து அரசே! திருப்பொருந்துறை உறை சிவனே! ஆகந்டான் நோகேன்? ஆக்கு எடுத்து உரைக்கேன்? ஆகந்டான், அருளிலை ஆனால், வார்க்டல் உலகில் வாழ்க்கேளன் கண்டாய் ‘வாகு’ என்று அநீள் பிரியாயே. (#TV28)

இன்ஸர் சிவப்பேறு அடைந்த உங்கள் யெற்றோர் அல்லது உறவினரின் உயிரை சிவன் தன்னுள் ஸ்ரத்துக் கொண்டு அடைக்கலம் கொடுக்க கூட தான் வேண்டும் என்று என்னி திருவாசகத்தில் திருப்பொருந்துறையில் அருளிய உண்டு, அடைக்கலப் பத்து பதிகங்களை ஒதுக்காடு, விண்ணாய்ப் பாந்த எம் பானே!

யெந்நாப்ப அராவூர் அங்குல் உமையாகம் அதுவூய், என் மெய்ந்நாள்தொழும் பிரியா, வினாக்கோ! செந்நாவால் யாசம் புகழ் திருப்பொருந்துறை உறைவாய்! எந்நாள் காநித்து, எந்நாள் இறுமாக்கேன், கீரி, யானே? உண்ணிப்பத்து (#TV34)

செழுக் கமலத்திரள் அன நின் கேவுட சேர்ந்து அமைந்த, பழுத்த மனத்து அழியர் உடன் போயின்ற யான், பாவியேன் புழக்கன் உடைப் புன்குரம்பயப் பொல்லாக், கல்வி ஞானம் லொ அழக்கு மனத்து அழியென் உடையாய்! உன் அடைக்கலமே! அடைக்கலப் பத்து (#TV24)

அவ்வாறு ஈர்க்கப் பட்ட உயிரானது கைவகனையே சிக்கைப் பிழக்க வேண்டும் என்று என்னி திருவாசகத்தில் திருத்தோனியுத்தில் அருளிய பிழத்தயத்து ஒதுக்காடு, விண்ணாய்ப் பாந்த எம் பானே!

உம்ப்ர்க்டு அரசே! ஒழிவெறு நிறைந்த யோகமே! உற்றையேன் தனக்கு வம்புளப் பழுத்து, என் குழமுது ஒண்டு வாழ்வாறு வாழ்வித்த மருந்தே! செம்யாருள் துனிவே! சீருஷடைக் கழலே! செல்வமே! சிவபொருமானே! எம்பொருட்டு, உன்னைச் சிக்கைப் பிழத்தேன் எங்களமுந்து அருளவது, னினியே? (#TV37)

அவ்வாறு சிக்கையிழத்த உயிரானது கைவகனையே அடைக்கலம் என்று என்ன வேண்டும் என வேண்டும் திருவாசகத்தில் திருப்பொருந்துறையில் அருளிய பிரார்த்தயைப் பத்து ஒதுக்காடு, விண்ணாய்ப் பாந்த எம் பானே!

கலந்து, நின்னாயாரோடு என்று வாளா களிந்து ஒருந்தேன் புல்ந்து போன காலங்கள் புதுந்து நின்றது டப்பி, பின்நாள் உலர்ந்து போனேன் உடையானே! உலவா உலப்பச் சுப்பி கான்பான் அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய், ஆக்ரவம் கூர அழியேற்கே. (#TV32)

அவ்வாறு பேரின்ப்பேறு பெற்ற உயிர் தான் பெற்ற பேற்றினை என்னி மகிழ்வதாக நினைத்து திருவாசகத்தில் திருத்தல்லையில் அருளிய ஒன்றந்த மாலை மற்றும் அச்சோப் பதிகங்களை ஒதுக்காடு, விண்ணாய்ப் பாந்த எம் பானே!

யின்னேர் அனைய பூங்கழல்கள் அடைந்தார் கடந்தார், வியன் உலகம் பொன்னேர் அனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றார், அமர் எல்லாம் கண்ணேர் அனைய மனக்கடையாய், கழிப்புண்டு, அவலக் கடல் வீழ்ந்த என்னேர் அனையேன் கீரி, உன்னைக் கூடும் வன்னாம், இயம்பாயே. - ஆளந்த மாலை (#TV50)

முத்தினந்தி அறியாக உர்க்கவாடு முயல்வேன, பத்தினந்தி அறிவித்துப், பழவினைகள் பாறும்வன்னம், சிந்தமலம் அறுவிந்து, சிவம்ஞக்கி, என ஆண்ட, அந்தன், எனக்கு அருளிய ஆறு, ஆர்பவறுவார்? அச்சோவே! - அச்சோப் பதிகம் (#TV51)

எனத் திருவாசகத்தினைப் பாழ தீபம் காட்கே.

வீபேறு (மோட்சம்) தீபம் ஏற்றல் ஒரு யெயிய தீப்க்கை ஏற்றி அதில் சிவபொருமான என்று நான் அழைத்து ஏத்த தவ பெருமான் என்று தான் வந்து நின்றான் அவ பெருமான் என்னை ஒள் உடை நாதன் பவ பெருமானை பணிந்து நின்றேனே - திருமந்திரம்

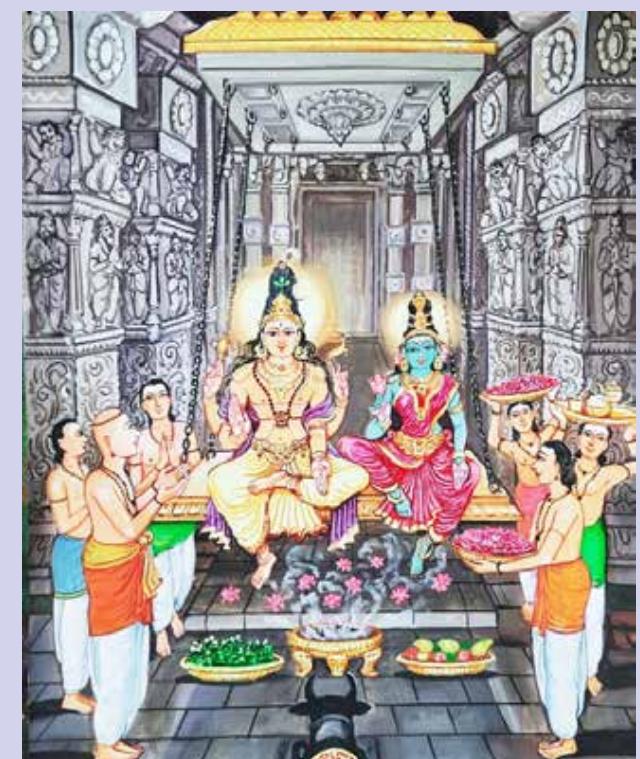
சிறியதீபத்தில் உங்கள் சிவப்பேறு அடைந்த பெற்றோர் அல்லது உறவினரின் உயிரினை அழைத்து எழுந்தருளவைத்து (அம்மாவே எழுந்தருளக்) திருவாசகத்தில் திருப்பொருந்துறையில் அருளிய அதிசயப் பத்து பதிகத்தினை ஒளி ஓல்வாரு பாட்டு முழலும் அச்சிறிய தீப்க்கை அசைத்து வரிய தீப்க்கின் (சிவபிப்பு) அருகில் கொண்டு சென்று சேர்க்க.

வைய்பு, மாடு என்றும் மானிக்கத்து ஒளி என்றும் மனத்திடை உருகாதே, செப்பு நேர்முகலை மட வரலியர் தங்கள் திறத்திடை நெவேவேன ஒப்பு கொதன, உவமனில் கேறந்தன, ஆண்மையிற் திருப்பாதத்து அப்பன், ஆண்டு, தன் அடியரில் கூட்டுய அதிசயம் கண்டோமே! (#TV51)

இறுதியில் சிறிய தீபத்தில் உள்ள திரியை பெரிய தீபத்தில் உள்ள திரியடின் சேர்த்து (உயிர் சிவபினிடம் முற்றாக ஜக்கியம் அடைக்க) திருமந்திரத்தில் பின்வரும் பாடலை ஒதுக்க

அறிவார் அமரர் தலைவனை நாடுச் செறிவார் பெறுவர் சிவதக் துவக்கத நெறிதான் மிகமிக நின்றநூள் செய்யும் பெரியா நூடன் கூடல் பேரின்ப மாமே - திருமந்திரம்

உங்கள் சிவப்பேறு அடைந்த பெற்றோர் அல்லது உறவினரின் உயிர் எல்லாம்வெல்ல சிவபூர்ம்பாருளின் சிவபூதத்தினை அடைந்து, அவருடன் கிளைந்து மீண்டும் பிறப்பில்லாப் பேரின்பப் பெருவாழ்வினை அடைய வேண்மேன்று

சிவபொருமானிடம் வேண்டு நீத்த அதே தினி மீண்டும் வரும் வரையாவது தொடர்ந்து ஒல்வாரு நாஞம் திருவாசகத்தில் சிவபூர்ம்பானத்தை ஒளி எல்லாம்வெல்ல சிவபூதத்து அரசிடம் வின்னைப்பம் வைத்து வழிபாடு கூற்றுக.

உதாரணமாக வளர்பிறை ஒருமைப் பிறைநாளில் தொாவுது திதியில் (ஏகாதசியில்) உயிர் நீத்தால் அடுத்த திங்கள் (மாதம்) வளர்பிறை ஒருமைப் பிறைநாள் வரும் வரையாவது தினமும் சிவபூர்ம்பானத்தை ஒளி எல்லாம்வெல்ல சிவபூதத்து அரசிடம் வின்னைப்பம் வைத்து வழிபாடு கூற்றுக.

யாவர்க்குமாம் கைவற்க ஒரு பச்சிகல யாவர்க்குமாம் பசுவற்க ஒரு வாயுறை யாவர்க்குமாம் உன்னும்போது ஒரு கைப்பிழ யாவர்க்குமாம் பிறர்க்க ஒரு ஒன்றுறை தானே - திருமந்திரம்

சிவத்திரு.வள்ளிகாந்தன் நிகரிலருக் கைவொடு சிவமடம் - யாழ்ப்பாணம்

பூர்ட்டாசி கருபுசைகள்

- உந்திரபசுதியார் - பூவி (அசுவினி)
- திருநாவைப்போவார் - சகடு (உரோகினி)
- ஏனாதிநாதர் - கடைக் குளம் (உத்தராடம்)
- நாசிங்கமுறையராயர் - செக்கு (சுதயம்)

அடியார் பெருமையின் தூவண உற்று - பெரியபுராணம்: அடியவர் தந்தைகளுக்கு கண்டால் குணங்கொடு பணியும் - குலச்சிறையார்

செந்தாமரை காடனைய மேனியடைய சிவபெருமான், யாண்டுமிருந்து உலகை படைத்தும், காத்தும், கரந்தும், அருளியும், மறைத்தும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனை ஓழிய அமராமு இல்லை அவனன்றி செய்யும் அருந்த வழும் இல்லை என்பர் திருமூலநாயனார். அப்பேற்பட்ட பரம்பொருளான பார்ப்போற்றும் பரமசிவன், அவனுக்கு பழும் பதியாவது பாண்டியநாடு, அப்பாண்டிய நாட்டில் பழந்தமிழ் இயம்பும் பரவவார் இடர்களையும் பரமனானவன் எல்லாம் வல்ல சித்தனாக, விறகு விற்கும் வித்தகனாக, வளையல் விற்கும் வாணிபனாக, பிரம்படிப்பட்ட பித்தனாக, முத்திதரும் முர்த்தியாக இருந்து திருவிளையாடல் புரிந்தான்.

இவ்வளவு பெரும் புகழுடைய சைவத்திருநாடான பாண்டிய நாடு தன்னிலை இழந்து சமனர்கள் பிடியில் சாய்ந்திருந்தது, சங்கொத்த நீற்றனான சங்கரன் சாய்ந்த சமயத்தை அவனால் ஆய்ந்த பசுந்தமிழ் வல்ல பைந்தமிழ் சம்பந்த பெருமானைக் கொண்டு, சீர்தூக்க எண்ணினான். அதற்கேற்றாற் போல் பாண்டிய மன்னான கூண்பாண்டி யனுக்கு இடப்பாகமாக இருந்தவர் சைவத்தின் குலத்தெய்வம் வளைக்கை கைமட்டமானி எனும் மங்கையர்க்கரசியார். அவருக்கு உறுதுணையாக,

“வன்கன் குழகாத்தல் கற்றறிதல் ஆவ்விவையோடு ஜந்துடன் மாண்டு அமைச்சு.”

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கின் பொருளாக நின்றவர் குணக்குன்றான குலச்சிறையார் எனும் நல் அமைச்சர். குலச்சிறையார் பிறந்த புண்ணிய பூமி அவர்புகழை சுமக்கின்ற இடமான மணமேற்குடி எனும் பதியாகும். இது தற்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் திருவாசகம் பிறந்த, மணிவாசகம் நடந்த திருப்பெருந்துறைக்கு அருகாமையில் உள்ளது. மணமேற்குடியில் பிறந்த நாயனார் மாதேவன் அருளை நிரம்பப்பெற்றால் மனனஞக்கு மதி சொல்லும் மாண்புடையவராக திகழ்ந்தார். பாண்டிய திருநாட்டின் பண்புடை அமைச்சராக பணி அமர்ந்தார். மங்கையர்க்கரசியாரின் மனதில் மதிப்புடையிடத்தில் இருந்தார். பாண்டிய நாடு பாங்குற திகழ பூந்தராயில் தோன்றி சைவ வேந்தராய் மிலிர்ந்த சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையாருக்கு தகவலை பாண்டிய தேவியாருடன் ஆலோசித்து அனுப்பினார் அடியார். திருமறைக்காட்டில் மறைஞான நூன முனிவரான திருஞானசம்பந்தரிடம் செய்தவத்தால் செய்தியும் செவ்வனே சென்றது. செந்தாமரை திருமுகமுடைய தீந்தமிழாளியான திருஞானசம்பந்தரும் வரவேற்று வாழ்த்தி வழியனுப்பி வைத்தார். அடியார் புடைத்து சைவம் வாழ பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்தனர், பரமர் தாள்தொழும் பண்பினர். மழவிடைக்கன்றாய் வானத்தின் மிசையின்றி மண்ணில் வளர் மதிக்கொழுந்தாய் எழுந்தருளிய சிவக்கன்றின் சிவிகையின்முன் பரவி தொழுது, பணிந்து, தாழ்ந்து வீழ்ந்தனர். குலச்சிறையார் என்னும் குணக்குன்றார். இதனை சேக்கிழார் பெருமான் வைத்திருக்கும் விதம் நம்மையெல்லாம் மெய்கிலிருக்க வைக்கிறது.

“நிலமிசை பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீஷ பெருந்தவத் தொன்பி பலர் முன்வனைந்து வனாங்கி மற்றவர் தாம் பழியின் நின் றெழாவகை கண்டு மலர்மிகைப் புதேவைக் கோதை வைத்திக் கோதை பாதம் குலவி அங் கலனந்தார் தென்னவ எமைச்சர் குலச்சிறை யார் எனக் கூற”

குலச்சிறையார் திருஞானசம்பந்தருக்கு முன்னால் எழாமல் பணிந்து கிடந்தார். இந்த வேளையில் நாயனார் “மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிந்து உன் விரையார் கழற்க என் கைதான் தலைவைத்து கண்ணர்த் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம் பொய்தான் தவிர்ந்து உள்ளைப் போற்றி” எனும் மணிவாசகரின் திருவாசக வரியின் வடிவினராய் நின்றனர். ஏனெனில் நிறைந்த இருளை அசுற்ற ஞாயிறு வருவதைப்போல் சமண இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த சைவநாடான பாண்டிய நாட்டை மீண்டும் திருநீற்று ஒளி வீசும் நாடாக மாற்ற சிவனாரின் மகனாக, சிங்கமாக வந்த சிரபுரக்கோளை கண்டதால் நாயன்மார் சைவம்

சிவகார்த்திரு.
பா.சிவமாதவன்
புதுக்கோட்டை

வென்றது எனும் நிலையில் மூழ்கிக்கிடந்தார்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அடியார்களிடம் கேட்க, இவர்தான் பாண்டிய நாட்டின் அமைச்சர் என்கிறனர். உடனே காழிப்பிள்ளையார் சிவிகையிலிருந்து இறங்கி விரைந்து சென்று, தலையில் கிடந்தவரை தம் கரங்களால் எடுத்தார். பின்பு குலச்சிறையாரிடம், சிவக்கன்றான சம்பந்தர் மதுர வாக்களிக்கிறார். சிறப்பான அந்த பெரியபுராண வரிகள்,

“சௌற காலத்தின் பழுதிலாத் திறமும் எனிதற் காலத்தின் சிறப்பும் கெள்றமுந் தருளப் பெற்றை நிதனால் என்றைக்கும் திருவருள் உடையேம் நன்றியில் நெறியில் அழந்திய நாடும் நற்றமிழ் வேந்தலும் உய்ந்து வென்றிகான் திருநீற் ஹாளியினில் விளங்கும் மேன்மையும் படைத்தனம் என்பர்.”

“செம்பியர் பெருமான் குலமகளார்க்குந் திருந்திய சிந்தையீர் உமக்கும் நம்பெரு மான்தன் திருவருள் பெருகும் நன்மைதான் வாலிதே என்ன”

என்னே! அற்புதமான வரிகள் “எனதுரை தனதுரை” என்று திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் தன்செயல் யாவுமே இறைவன் செயல் என்று குறிப்பிடுவார். இங்னனம் பாண்டிய அமைச்சருக்கு கூறிய வார்த்தையானது குருவாக திருவாய் மலர்ந்த திருவார்த்தை ஆகும். எனவே குலச்சிறையாரும் பெரும் மகிழ்வுற்றார். அதன் பிறகு மறுமொழியாக, குலச்சிறையார் சம்பந்தரிடம் வினவகிறார் அவ்வார்த்தையானது, ஒரு நாட்டையே சீர்தூக்கும் சிறப்புச்செய்யும் அற்புதமான சொற்கள் நிரம்பியது. இதனை குலச்சிறையார் சொல்லுவதாக சேக்கிழார் பெருமான் வைத்திருக்கும் விதம் நம்மையெல்லாம் மெய்கிலிருக்க வைக்கிறது.

“தொன்பி மனம் களி சிறப்பத் தூய திருநீற்று நெறி என் திசையும் தனிநடப்ப ஏழ்வகும் குவரித்தாங்க அன்பர் குலம் அநிசயிப்ப அந்தனர் ஒகுதி பெருக வன் தமிழ் செய்தவம் நிரம்ப மாதவத்தோர் செயல் வாய்ப்ப”

என்ற வரிகளுக்கு சொந்தக்காரர் எதிரே நிற்கிறார். “யார்க்கும் முன்வனை முன்நின்றால் முழுயாத பொருள் உள்தோ” என்ற பெரியபுராண வரியை போன்று குலச்சிறையார் நம்பிக்கையாகக் கூறுகிறார். அப்பாடல்,

“அங்கவது யாது ஒன்றும் கீல்வை, அனி அங்க வருவதும் கீல்வை”

என்ற வரியின் வடிவாம் சிவக்கன்று, சிங்கம் போல நின்றது. அடுத்தநாள் காலையில் ஆலவாயில் சந்தித்த பிறகு சம்பந்தப் பெருமான் செந்தமிழ் சொக்கருக்கு தமிழ் மறைபாடுகிறார். அப்பாடல் மங்கையர்க்கரசி எனத்தொடங்கும் திருப்பாடல்.

இப்பதிகத்தில் மிகப்பெரிய சிறப்பு என்னவென்றால் முதல்பாட்டில் மங்கையர்க்கரசியாரையும் இரண்டாவது பாட்டில் குலச்சிறையாரையும் பாடியதாகும். காழிப்பிள்ளையார் இறைவனை நோக்கி பாடுவதை சிறப்பாகக் கொண்டவர். அவருடைய திருவாக்கில் இடம்பெற்ற அடியார் என்ற சிறப்பையும் குலச்சிறையார் பெற்றுத் தனிச்சிறப்பாகும்.

“கணக்களாய் வரினும் தமியாய் வரினும் ஓழவர் தங்களைக் கண்டால் குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறைக்கலாவு”

என்று சிறப்பித்து இருக்கிறார். அது மட்டுமன்றி புனல் வாதத்தின் போது வைகை ஆற்றின் நீரோட்டத்தை எதிர்த்து சென்ற, தமிழ் பதிக ஏடுகளை எடுப்பதற்காக பரியேறி சென்ற, அமைச்சரைப் பரிவாகப் பார்த்தார் பைந்தமிழ் ஆழியார். சமணக்கடலில் இருந்து கரையேறிய பாண்டிய நாட்டினை போல சைவ ஏடும் கரை ஏறியது.

எனவே அப்பேற்பட்ட சிறந்த அமைச்சர் ஆகவும், சீரமிகு சிவன்டியாராகவும், திகழ்ந்த குலச்சிறை நாயனார் பெருந்தொண்டு புரிந்து, பெரும்பதம் அருளும் அங்கயற்கண்ணி உடனாய ஆலவாய் சொக்கக்கனின் திருவடி நிழலை ஆவணிமாத அனுசநாணமீன் திருநாளில் அடைந்தார். பெரும் தொண்டிருக்கும், சிறப்பிற்கும் உரிய நாயனாரின் திருவடிகளை நாஞும் போற்றுவோம். திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபூமியில் சிவனைத் தேடி - நிலு உம் நூற்றாண்டுச் சான்றுகளுடன் உள்ள அம்பாலை சங்கமன் கல்லூரியில் ஆதிகாஸ் சிவன் கோயில்

சைவப்புலவர்
சுந்தரமூர்த்தி துவஷ்யந்த்
கலைஞர் முதல்வையான் பிரைசு

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைப் போன்று, அம்பாறை மாவட்டமும் ஆதி காலம் தொட்டு தமிழர் பண்பாடு, அவர்களின் பாராம்பரியங்கள், வைப்பண்பாடு அதன் நம்பிக்கை சார்ந்த வழிபாட்டு மரபுகள், செழுமையான வாழ்க்கைக் கோலங்களைக் கொண்ட பெருநிலப் பரப்பாகும் பண்டைய காலம் தொட்டு வாழ்ந்த இப்பிரதேச தமிழ் மக்களிடத்தில் சிவ வழிபாடும், முருக வழிபாடும், பிள்ளையார் வழிபாடும், கண்ணகி வழிபாடும் காலூரன்றியிருந்தமையை, அங்கு பல இடங்களில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுக்கள், தொல்லியல் சின்னங்கள், பண்டைய ஒலைச்சுவடிகள், மற்றும் இலக்கியங்கள் என்பன சான்றறைக்கின்றன.

சங்கமன் கண்டி

அம்பாறை மாவட்டத்தின் திருக்கோவில் கிராமத்திலிருந்து சுமார் 12 மைல் தூரத்திலும், உகந்தையிலிருந்து சுமார் 55 மைல் தூரத்திலும் சங்கமன் கண்டி எனும் இடம் அமைந்துள்ளது. இவ் இடம் மலைப் பிரதேசமாகவும், அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசமாகவும் காட்சியளிக்கின்றது. காட்டின் மத்தியில் ஒரு பழமையான பிள்ளையார் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலைக் காட்டுப் பிள்ளையார் கோயில் என்று அழைப்பர். இக்கோயிலிற்குச் சற்றுத் தொலை தூரத்தில், ஒரு பழம் பெரும் சிவாலயம் இருந்தமைக்கான தொல்லியல் எச்சங்கள் காணப்படுகின்றன. தற்போது அங்குள் மலையொன்றில் முருகன் கோயில் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கதிர்காம யாத்திரை செல்பவர்களுக்கு ஒர் புனித இடமாக இப்பிரதேசம் அமைந்திருக்கின்றது. தலயாத்திரை செல்பவர்கள் இப்பிள்ளையார் கோயிலைத் தரிசித்து, மலையில் அருவமாகவும் உருவமாகவும் நிறைந்து அருளாட்சி புரியும் இலிங்கப் பெருமாளின் அருளாசியும் பெற்றே தமது பயணத்தைத் தொடரும் பண்டைய பூர்வீக இடமாகவும் விளங்கி வருகின்றது. செலியுமிழரபுக் கதைகளின் படி இங்கு பல முனிவர்களும், மகாண்களும் தவம் பறிந்து சிவனருள் பெற்றதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும் போது, தென் கிழக்கிலங்கையில் வாழ்ந்த பூர்வீகீக் குடிகளான நாகர் குலத்தவர்களது இராசதானியாக சங்கமன் கண்டி விளங்கியள்ளது. இவ் இடம் பற்றிய தகவல்களை அறிவதற்கு, பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் எழுதிய இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு - கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழும் என்ற நூலிலும், ஆய்வாளர் எஸ். திருச்செல்வம் எழுதிய தென்கிழக்கு இலங்கையின் பண்டைய இந்து சமய வரலாறு என்ற நூலிலும் கண்டு கொள்ளலாம்.

சங்குமன் எனும் நாகர் குலத்து சிற்றரசனால் ஆட்சி புரிந்த தலை நகரமாதலால் சங்குமன் கண்டி என்ற பெயரைப் பெற்றது என்பர். இங்கு கிடைத்துள்ள ஈமக் கல்லறை மூடி ஒன்றின் மேல் “வேள் நாகன் மகன் வேள் கண்ணன்” எனப் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பிராமிச் சாசனம் இங்கு மூன்று தலை முறைகளைச் சேர்ந்த வேளிரைப் பற்றிய குறிப்பைத் தருவதனால் கிழக்கு மாகாணத்திலே ஆதி வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய தமிழர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்பதை ஐயவின்றி அறிய முடிகின்றது.

ஐயமன்று அறிய முடிகின்றது.
இவ் வனப்பகுதியிலும், மலைப் பகுதிகளிலும் பல கட்டடச் சிதைவுகளும், செங்கற் கட்டுமான அழிபாடுகளும், கற்றூண்களும், மண்டப அமைப்புக்களும், நீர்த்துடாகம் (கேணி), கற்குளியல் தொட்டிகள், கற்படுக்கைகள், நுடுகல் கல்லறைகள், பானை ஓடுகள் போன்ற தொல்லியல் ஏச்சங்கள் பலவற்றை ஆய்வு செய்த சரித்திரவியலாளர்கள் சில

தொல்பொருட் சின்னங்களின் காலம் கி.மு 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை என்றும், இன்னும் சில சின்னங்கள் 8ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை என்று முடிவு கூறுகின்றனர்.

இது பற்றி இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு என்ற நூலில் 315 ஆம் பக்கத்தில் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“கிழக்கு மாகாணத்திலே ஒது வரலாற்றுக் காலத் தமிழர் குழியிருப்புக்கள் தொடர்பான பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படும் போங்களில் சங்கமன் கண்ணி ஒரு முக்கியமான தலைமாகும். அங்கு ஒரு வேறு போங்களிலே தொல்லெயாகுட் சின்னங்கள் செறுந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றிலேவான்று நான்காம் நூற்றாண்டு வரை குழியிருப்பு பகுதியாக விளங்கியது. அகங்கம் மின்டும் கொல்லியாக் சின்னங்கள் காணப்பட வில்லை.

அங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவை தமிழ்ப் பிராமி வழவங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன.”

“இரண்டாவது பீப் நீண்ட கால வரலாற்றினைக் கொண்டது போதை தெரிகின்றது. அங்கு ஒரு வேறு காலங்களுக்குரிய பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஆதியானவை. நாகரோடு தொடர்புடையவை. அங்கு கி.மி 400 வரையான காலத்திற்குமிய தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அவை தமிழ்ப் பிராமி வழவங்களில் எழுதப்பட்டவை. பிறப்பு காலத்தில் அங்கு குறிப்பிட்டத்தக்களாவ சமூக பண்பாட்டு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது போதை தெரிகின்றது. கி.மி ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கௌச் சேர்ந்த பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அவை மொழிமாற்றம், சமயமாற்றம், வரிவழவழற்றம் மாற்றம் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன.”

எனவே தமிழ் மொழியைப் பேசிய பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் தங்களது சமய சமூக நம்பிக்கை மரபுக் கோட்டு இயைந்து வாழ்ந்த பிரதேசமாக சங்கமன்கண்டி விளங்கியுள்ளது. தற்போது இலங்கையின் தொல்பொருள் திணைக்களத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரும்படி பிரதேசமாகவர்விலங்குக்கிணங்கு.

కీర్తనల వాలార్

கிழக்கிலங்கையிலுள்ள ‘கண்டி’ என்னும் பெயரோடு அழைக்கப்படும் சங்கமன் கண்டியில் வேளிர் குல பெருங்கற்காலப் பண்பாடோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய நோக்குல வம்சம் வாழ்ந்ததாகவும் உறுதியான நிலையில், பூர்வீக காலத்தில் மாடங்கள் பல கொண்ட கோபாங்களை உடைய மூன்று கோயில்கள் இப்பிரதேசத்தில் இருந்ததாகவும், பின்பு அக்கோயில்கள் போர்த்துக்கீச தளபதி அசவிடோவினால் அழிக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அவை திருக்கோவில் சித்திரை வேலாயுதர் கோயில், மற்றவை சங்கமன் கண்டி சிவாலயம் மற்றும் பிள்ளையார் கோயில் என்பனவாகும்.

கி.பி1498 இல் வாஸ் கொடகாமா என்னும் போர்த்துக்கேய மாலுமி தனது கடற்பிரயாணத்தின் போது கண்ட, சங்கமன் கண்டி மலையையும் அதன் அருகாமையில் தென்பட்ட கோயில்களையும் தமது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்கேற்றால் போல் தற்போதைய சங்கமன் கண்டி பிள்ளையார் கோயிலின் வடமேற்கில் சிறிது தொலைவில் மலைப்பாறைத் தொடரின் வடக் கெல்லையில், இன்றும் ஆலயச் சிறைவுகளை அவதானிக்க முடிகின்றது. அச் சிறைவுகளின் ஏச்சங்களைக் கொண்டு, அங்கு ஓர் சிவாலய இருப்புக்கான ஊகங்கள் பல ஆய்வாளர்களால் முன்

வைக்கப்பட்டும் வருகின்றது

தற்போது மலையில் ஆவடையார் அற்ற மூன்று சிவலிங்கங்கள் காணப்படுகின்றது. அவை அவவப்போது காட்டு யானைகளின் அட்டகாசத்தினால் மலையில் இருந்து உருட்டி விடப்படுவதாகவும், பின்பு அங்கு வழிபாட்டிற்குச் செல்லும் பத்தர்கள் அவ் இலிங்கங்களை மலையில் வைத்து வழிபாடு இயற்றப்பட்டும் வருவதாகவும், இப்பிரதேசவாசிகள் கூறுகின்றனர். தற்போது உள்ள காட்டுப் பிள்ளையார் கோயிலிலும், ஆவடையார் அற்ற இலிங்கம் பூசைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதிலிருந்து, சங்கமன் கண்டி சிவ வழிபாட்டின் ஏச்சங்களாக இவற்றை நோக்க முடிகின்றது.

கோணேசர் கல்வெட்டின் படி குளக்கோட்டு மகாராசா காலத்தில் கோண மலையாரின் எல்லைப் பூமியாக மேற்கே முனீஸ்வரத்திலும், வடக்கே கரம்பகத்திலும், கிழக்கே வங்கக் கட்லோரத்திலும், தெற்கே சங்கமன் கண்டியிலும் தூங்கள் நடப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் உள்ளது. இந்த அடிப்படையில் சூலம் நாட்டப்பட்ட எல்லைச் சிவன் கோயில் ஒன்று சங்கமன் கண்டியில் இருந்திருக்க வாய்ப்பிருந்திருக்கின்றது.

இன்று உள்ளவர்கள் அனைவராலும் அறியப்பட்டது சிவாலயமாக சங்கமன் கண்டி விளங்கியிருந்தாலும், அவற்றின் எச்சங்களைக் காப்பதற்கும் அவ்விடத்தில் மீள் ஓர் சிவாலயம் எழுப்பப்படுவதற்கும் இன்னும் முயற்சிகள் கைகூடவில்லை என்பது மன வேதனைக்குரியது. பண்டைய சைவமரபை தழைக்கச் செய்யும் நோக்கோடும், இளம் சமுதாயத்தினரி டையே சைவத்தமிழ் பற்றினை வித்திடும் நோக்குடனும், வரலாறுகளை விழுமியங்களை தக்கவைக்கும் நோக்குடன் இலங்கை மற்றும் புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ள தமிழர் அமைப்புகள் கூடிய கவனம் எடுக்கவேண்டுமென்பது பலரது அவாவாகும்.

பண்டைய சைவ மரபை புலப்படுத்தும் முகமாக, அன்று, விருப்பாக்கன் என்பவரால் வாரிவளத்தில் உருவாக்கப்பட்டு, சோழர்காலத்தில் பெரிதாக்கப்பட்டு, பின் போர்த்தக்கீசர்,

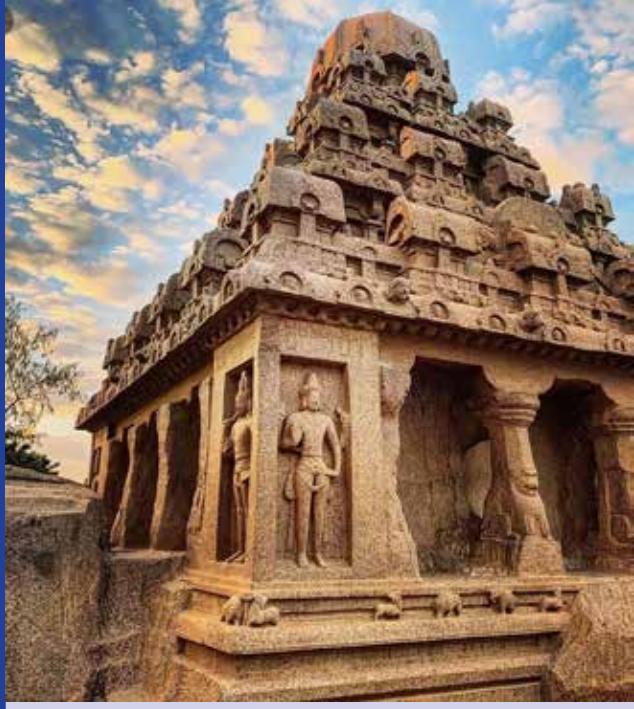
ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அழிக்கப்பட்ட தான்தோன்றி சிவன் கோயிலின் இலிங்கத்தை சாவகச்சேரியில் மத்திய போக்கு வரத்து நடவடிக்கை அன்மித்த இடத்தில் புதிய கோயிலமைத்து, சோமிர்கால வாரிவனிங்கத்தினை வைத்து, மக்கள் வழிபட்டு வந்தனர். மீண்டும் இறைவன் திருவருளால், சைவ மாணவர் சபையின் ஏற்பட்டில் வாரிவனத்தின் நடுவிலே நீதிமன்ற வளாகத்தின் முன் புதுப்பொலிவுடன் கருங்கல் கருவுலமாகவும் புதிய இலிங்கமாக வாரியப்பர் எழுந்தருளி செந்தமிழில் வழிபடப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கமன் கண்டியிலும் இவ்வாறு சிவாலயம் அமைக்க புலம்பெயர் தேசத்தவர்கள் மற்றும் பற்றாளர்கள் முன்வர வேண்டும். எதிர்வரும் காலங்களில், இம் முயற்சிகள் நிறைவேருவதற்கு சங்கமன் கண்டி சிவவனின் திருவருள் கைகூட்டட்டும்.

“புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புளையின்
புயங்கள் தானே புந்திவைத் திட்டே
இகழ்மின் எல்லா வல்லவையும்
விடையோ ரிதையு றதையாமே
திகழுங் சீரார் சிவப்பாத்துச்
செஸ்று சிவன் தாள் வணங்கி நாம்
நிகழுமதியார் முன் செஸ்று
நெஞ்சு மருகி நிற்போமே.”

മേൻകുമാൻ ക്ഷവന്തി വിശാങ്കുകു ഉളകമലാമ്പ്

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலம்பெயர் சூழலிலே சைவசமயம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களைப் பற்றிய வாய்ப்புக்களும்

ாகம்
2

முற்பகுதிச்சுருக்கம்: சிவனை முழுமுதல் கடவுளாகக் கொண்ட வழிபாட்டு முறையே சைவசமயம் என்பதை “தென்னாடைய சிவனே போற்றி” என்னும் மாணிக்கவாசகரின் வரிகளை மேற்கோள்காட்டி வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது. “அன்பும் சிவமும் ரைண்டென்ப் அறிவிலார்” என்னும் திருமந்திரப்பாடலை ஆதாரமாகக் கி சைவசமயம் ஒரு வாழ்க்கைமுறையின்பதி யப்பட்டது. புலம்பெயர்சூழலிலே சைவசமயம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களையும் வரையறுக்கப்பட்டது. அந்நியப் படையெடுப்புக்கள், களப்பிரர்கள், பல்லவர்கள் போன்றோரின் வருகை, சமணம்-பெளத்தம் போன்ற பிறசமயப்பரவல், பத்தி இயக்கம், கட்டிடக்கலையில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனை என்பவை ஆராயப்பட்டன.

(சென்ற திங்கள் தொடர்ச்சி)

புலம்பெயர்சூழலிலே சைவசமயம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களையும் வாய்ப்புக்களையும் ஆராய்வதற்கான தேடலிலே கடந்தகாலங்களைப் பார்த்து வருகின்றோம். அந்தவகையிலே, பத்தி இயக்கத்தையொட்டிய காலப் பகுதியை விரிவாகப் பார்ப்போம்.

அந்நியப் படையெடுப்புக்களைத் தொடர்ந்து சமணம்-பெளத்தம் உள்ளிட்ட சமயங்கள் எழுச்சியடைந்தன. மகேந்திரபலவன் என்னும் சமணசமயத்தைச் சேர்ந்த மன்னனே திருநாவுக்கரசுநாயனாரை துன்புறுத்தினான். விடம்கலந்த உணவைக் கொடுத்தனர். மதம்பிடித்த யானையை ஏவினர். கல்லிலே கட்டிக் கடலிலே விட்டனர். சண்ணாம்பு அறையில் அடைத்தனர். “மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும், வீச் தென்றலும் வீங்கிள வேளிலும், முசு வண்டறை வாய்க்கூயும் போன்றதே, சஸ் எந்தை கிணையும் நீலே” என்று பாடிய திருநாவுக்கரசரின் மனவறுதி மன்னனை அச்சுறுத்தியது.

இத்தைய காலகட்டத்திலே பத்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சி பரவலான கவனத்தைப் பெற்றது. சமணமும் பெளத்தமும் துறவைப் போதித்தன. அதனால், இல்லறவாழ்வுக்கு சைவசமயம் வழங்கிய முக்கியத்துவம் கவனத்தைப் பெற்றது. சைவசமயம் துறவிகளுக்கு மட்டும் உரியதல்ல என்பதுவும், வாழ்வியல் இன்பங்களுக்கு சைவசமயம் வழங்கிய முன்னுரிமையும் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தின. சைவசமயத்தில் காணப்பட்ட தனிமனிதச்சாத்தின் அனைத்திற்கும் சிகரம் வைத்தாற் போலாகியது. அந்தவகையிலே, சைவசமயம் ஒரு மதமல்ல. அஃது ஒரு வாழ்க்கைமுறை என்பதை மதம் மாறியவர்கள் கூட உனரத்தொடங்கினர். அதனால் சைவசமயத்தை தழுவவோர் அதிகரித்தனர்.

பாசுபதம், காபாலிகம், காளாமுகம் உள்ளிட்ட சைவசமயத்தின் உட்பிரிவுகளில் சமணருக்கு ஏற்கெனவே ஈடுபாடு காணப்பட்டது. பத்தி இயக்கத்தின் எழுச்சியினால் பல்லவமன்னர்களும் ஸ்ரக்கப்பட்டனர். சைவசமயத்தைத் தழுவினர். அப்பர் சவாயிகளுக்கு சொல்லொனாத் துன்பங்களை ஏற்படுத்திய மகேந்திர பல்லவனும் சைவசமயத்தைத் தழுவினான். அந்நியர் வருகை, பிறசமயப்பரவல் எனச் சைவசமயம் எதிர்கொண்ட சாவல்களிலிருந்து வாய்ப்புக்கள் உருவாகின. சைவப்பாரம்பரியத்தின் கட்டிடக்கலையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது.

சைவசமயத்தில் குடைக்கோயில் அமைக்கும் மரபை மகேந்திரபலவன் அறிமுகப்படுத்தினான். அந்தவகையிலே, சைவசமயத்தில் குடைக்கோயில் அமைப்பதில் பல்லவமன்னர் முன்னோடியானார்கள். அதுவே, காலபோக்கில் கற்களைப்

படிமானம் செய்து கட்டிடமாகக் கட்டுகின்ற மரபாகியது.

கவின்கலைகளே இனிமையான அனுபவத்தை ஏற்படுத்துவனவாகும். அதிலே, ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம், நடனம், நாடகம் என்பவை காட்சிக் கலைகளாகும். அத்தகையவற்றிலே கட்டிடக்கலை நேரடியான பயணத் தருவதாகும். ஒருமக்கள் குழுவின் நாகரீக வளர்ச்சியையும், வரலாற்றுப் பரிமாணம் கண்களோடு கட்டிடக் கலையே வெளிப்படுத்துகின்றது. அத்தகைய கட்டிடங்கள் சமூகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைதல் வேண்டும். கட்டிடநிர்மாணத்திற்கு பயணப்படுகின்ற பொருள்கள் உறுதியாக அமைதல் வேண்டும். கட்டிடங்களுக்குப் பொருத்தமாகவும், நீடித்து நிற்பவையாகவும் இருக்க வேண்டும். கூடவே, கட்டிடம் பார்வைக்கு அழகனுபவத்தால் இனிமையை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

சைவப்பாரம்பரியத்தின் கட்டிடக்கலை மரபிலே மன், மரம், செங்கல், சண்ணாம்பு போன்ற மூலப்பொருட்களே பயணப்படுத்தப்பட்டன. அவை காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் வல்லமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதனாலேயே, சங்ககாலத்திலும், சங்கமருவியகாலத்திலும் உருவாகிய கட்டிடங்கள் காலத்தைக் கடந்து நிற்கவில்லை.

பாறைகளைக் குடைந்து குடைக்கோயில் அமைப்பது சமணமரபாகும். அஃது காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் வல்லமை கொண்டதாகும். அதுவே கல்லைக் குடைந்து சைவக்கோயிலமைக்கும் மரபுக்கு வழிவகுத்தது. காலப்போக்கில் கருங்கற்களைப் படிமானம் செய்து கட்டிடங்களை அமைக்கும் மரபாகியது.

சைவசமயத்திலே, பல்லவர்களின் கட்டிடக்கலை பரவிய காலகட்டத்தில் இரண்டு வகையான கோயில்கள் உருவாகின. ஒன்று, சமணமரபின் தழுவலாக மலையைக் குடைந்து அமைக்கப்பட்ட குடைக்கோயிலாகும். மற்றையது, மலைக்கோயில் பாணியில் கல்லைக் குடைந்து கட்டப்பட்ட கோயிலாகும்.

பல்லவர்கள் அமைத்த குடைக்கோயில் தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே பல்லவரம், திருக்கமுக்குன்றம், மாமல்லபுரம், சிங்கப் பெருமாள் கோயில், அரகண்டநல்லூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சித்தனவாசல், திருமேய்யம் உள்ளிட்ட இடங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

திருக்கமுக்குன்றத்திலே வேதகிரிமலையில் உச்சிக்கோயில் உள்ளது. மலைக்கோயிலிலிருந்து கீழ்றங்கி வருகின்ற வழியிலே, மலைநடுவில் கிழக்குத் திசைநோக்கியதாக, மகேந்திரவர்மனால் அமைக்கப்பட்ட மண்டகப்பட்டுக் கோயில் உள்ளதாகும். அங்கே அரி, அரண், அயன் ஆகிய மும்முக்கத்திகளுமே தனித்தனிக் கருவறைகளிலே எழுந்தருளப் பட்டுள்ளனர். சமணமரபிலே மலைப்பாறைகளைக் குடைந்து உருவாக்கப்பட்ட குடைவரைக் கோயில் வகையில், சைவசமயத்திலான முன்னோடி மண்டகப்பட்டுக் கோயிலாகும்.

காஞ்சிபுரத்தில் அருகே ‘கூரம்’ என்னும் ஊரிலே முதலாம் பரமேசவரன் காலத்திலே சைவக்கோயில் அமைக்கப்பட்டது. அதுவே பல்லவர் காலத்துக் கட்டிடக் கலையில் பழையானது என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதனாலேயே, சைவக்கலைப் பாணியை மேன்மேலும் வளர்த்தத்திலே சோழர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்துடன், பாண்டியர், சேரர் முத்தரையர், அதியமான் கீழைச்சாளுக் கியர் எனப் பல்வேறு மன்னர்களும் பல்லவர் கட்டிடக் கலையின் கூறுகளை உள்வாங்கி கோயில்கள் அமைத்தனர். அந்தவகையிலே, கலைநுட்பத்துடன் காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களே, தமிழ் பண்பாட்டின் முக்கிய கூறுகளாகின. தஞ்சைப் பெரியகோயில், இராமேசவரம், சிதம்பரம் நடராசர் கோயில், பழனி தண்டாயுதபாணி மலைக்கோயில், திருவில்லிபுத்தூர், திருவரங்கம் (பூங்கம்), திருவீழிமிழலை, திருமல்லைவாயில் மாசிலாமீஸ்வரர் கோயில், திருவையாறு ஐயாறப்பர் கோயில் எனப் பண்பாட்டுச் சான்றுகள் பரந்துவிரிந்த நிலப்பரப்பிலே காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக, சைவசமயத்தின் கட்டிட மரபில் பெறுமதியான மாற்றம் ஏற்பட்டமைக்கு பல்லவக் கட்டிடக் கலையில் முக்கிய பங்களித்திருக்கின்றது. படையெடுப்பின் மூலம் மன்னைப் பிடிக்க வந்தவர்கள். மன்னின் மரபுகளை மாற்ற முனைந்தனர். சமணம், பெளத்தம் எனப் பிறசமயங்களைப் பரப்பினர். சைவசமயத்தை அழித்துவிட்டதான் தோற்றப்பட்ட தொற்றுப்பாட்டையும் ஏற்படுத்தினர். ஆனால் அஃது கானல் நீராகியது.

அழித்துபோவதற்கு சைவசமயம் ஒரு மதமல்லவே. அடியும் முடியும் காணமுடியாதவனை “தென்னாடைய சிவனே போற்றி” என்று வணங்கும் மரபல்லவா. “கொல்லான புலாலை மறுந்தானைக் கைக்கூபி எல்லா உயிருந்த நொழும்” என இறைவனுக்கு வரைவிலக்கணம் சொல்கின்ற பண்பாட்லவா. மரம், கல், சமுத்திரம், ஆறு என இயற்கையிலே இறைவனைக் காண்கின்ற வாழ்க்கை முறையல்வா. அஃது அழிக்கப்பட முடியாதது என்பதல்ல. சைவசமயத்திலே அழிக்கப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்னும் யதார்த்தமே வெளிப்படுகின்றது. கூடவே, அழிக்க நினைத்தவர்களையும் உள்வாங்குகின்ற அன்பும் பண்பு

தென்னாடு நிகழ்வுகளும் படைப்புகளும்

ஆவணி நிறைவேதிப் பூசகள் மற்றும் தென்னாடு வெளியீடு

அம்யாரூத் தேடி

91 வயதான மதுரை குஞ்சாமி ஒதுவார்

தென்னாடு விதிமாற்றும் விரிசிகபையான் காலைாளிப் படப்பிழப்பு

ஸா.சௌ.ம் சுந்தரம் ஜய தென்னாடு நிறுவக முன்றுரை காலைாளிப் படப்பிழப்பு

ஆவணிக் கழுவாய் வழிபாடு (பிரதோசம்)

ஆவணிக் கணபதி வளர்ப்பிறை நாள்மைப் பிறைநாள் வழிபாடுகள் (சதுர்த்தி)

தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடம் மற்றும் சைவ மாணவர் சபையின் பன்னிரண்டாவது திங்கள் செய்தியிதழ் “தென்னாடு”, சிவத்திரு.சிவஞானம் ஜயானாந்தன் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு வண்பன்றை தயா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு கண்ணி நல்லோரை பூர்டாசித் திங்கள் 4ம் நாள் நிறைவேதி அன்று (20-09-2021 திங்கட்கிழமை) தென்னாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. முதலாம் தமிழ்ச் சங்கம் கண்ட தென்னாடு என்பதை மனதில் நிறுத்தி, தென்னாடு செய்தியிதழையும் இயன்றளவு பிறமொழிக் கலப்பின்றி தெய்வத்தியில் தர முயற்சிக்கிறோம்.